

Zafarnama Gurumukhi and Urdu - Guru Gobind
Singh

mandegar.tarikhema.org

tarikhema.ir

خانہ قلمیہ
 خیابانِ قلمیہ
 جہانگیر آباد
 ۱۰-۹-۸۶

ਸ਼ਬਦਰਤਨਾ

KRi-453

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਵਿਉਂਤ

ਕਪੂਰ ਸਿੰਘ ਘੁਮਣ
ਸਹਾਇਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ
ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ,
ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ,
ਪਟਿਆਲਾ

ਕੰਟਰੋਲਰ, ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ, ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ
ਨੈਸ਼ਨਲ ਆਫ਼ਸੈਟ ਵਰਕਸ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਛਪਵਾਈ ।

ਦੇ ਸ਼ਬਦ

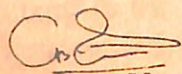
ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨ ਘੋਲ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ, ਅਮੀਰੀ-ਗ਼ਰੀਬੀ ਤੇ ਜਿੱਤ-ਹਾਰ ਨੂੰ ਇਕ ਸਮਾਨ ਜਾਣਿਆ। ਉਦਾਸੀ, ਝੰਗ ਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੂਰਾਨੀ ਜਲਾਲ ਦਾ ਤਾਬ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕੇ। ੪੦ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ-ਸੂਰਤ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਆਤਮਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਖਿੜੇ-ਮਥੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਨੇਕੀ ਦੇ ਪੁਤਲੇ ਸਪੁਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥੀਂ ਗਾਨੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਲਾੜੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਪਰਨਾਉਣ ਲਈ ਤੌਰਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੇ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਗਗਨ ਉਤੇ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋਏ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਿਸਾਲ ਆਪ ਸਨ।

ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੰਗਰਾਮ ਸਦਾ ਹੀ ਜੁਲਮ, ਜ਼ਬਰ ਤੇ ਹੈਂਕੜਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਰਿਹਾ। ਮੁਗ਼ਲ ਸਮਰਾਟ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਇਸ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਧਰਮ, ਸਰਲਤਾ ਤੇ ਅਡੋਲਤਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮਧੋਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੂਰਬੀਰਤਾ, ਦਲੇਰੀ ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ ਜੁਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਖੜਾ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਅਦੁੱਤੀ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਕਰ ਕੇ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਿੱਦੜਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੇਰ ਅਤੇ ਚਿੜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਵਤਾਰ ਕਰ ਕੇ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ ਉਹਨਾਂ ਵਲੋਂ ਸਮਰਾਟ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਚਿੱਠੀ ਹੈ। ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਫਾਰਸੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇਕ-ਇਕ ਸ਼ੇਅਰ ਅਣਖ, ਸਵੈਮਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਲਾਮਈ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਕਿਰਤੀ ਕਿਸਾਨ ਮੁਗਲ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਠ ਖੜੋਤੇ ਅਤੇ ਸਦੀਆਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ੰਜੀਰਾਂ ਤੋੜਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਏ।

ਹੁਣ ਜਦ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਾਰਗ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਨਿਵੇਕਲੀ ਫਬਨ ਨਾਲ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਪਵਿਤਰ ਮਹਾਂ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸ਼ੁਭ ਅਵਸਰ ਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਅਤਿਅੰਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠਕ ਇਸ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨਗੇ।

10.4.73

ਡਾਇਰੈਕਟਰ,
ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ।

ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗ ਅਤੇ ਸ਼ਫ਼ਰਨਾਮਾ

ਸ੍ਰ: ਉਮਰਾਓ ਸਿੰਘ
ਸਿਖਿਆ ਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਮੰਤਰੀ, ਪੰਜਾਬ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਚਿਤਰਪਟ ਉਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਜਿਹੇ ਮਹਾਨ ਨਾਇਕ ਵਾਂਗ ਉਘੜ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁਗਲ ਸਾਮਰਾਜ ਨਾਲ ਲੋਹਾ ਲੈ ਕੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪੰਜਾਬ ਸਗੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬਦਲ ਦਿਤਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਯੁਗ-ਪਲਟਾਊ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਚਲ ਕੇ ਤਲਵੰਡੀ ਸਾਬੋ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਤਕ ਅਪੜਨ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਾਨ, ਗੌਰਵ ਤੇ ਅਣਖ ਦੀ ਵਾਰਤਾ ਹੈ।

ਸੁਤੰਤਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸੰਤ-ਸਿਪਾਹੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਚਿਰੰਜੀਵ ਰਖਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਰਗ ਜਿਥੇ ਯਾਤਰੂਆਂ ਲਈ ਗੁਰੂ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਪਵਿਤਰ ਛੋਹ ਨਾਲ ਵਰੋਸਾਏ ਸਾਰੇ ਧਾਮਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰੇਗਾ, ਉਥੇ ਜੀਵਨ ਘੋਲ ਵਿਚ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਅਮੀਰੀ-ਗਰੀਬੀ ਤੇ ਜਿੱਤ-ਹਾਰ ਨੂੰ ਇਕ ਸਮਾਨ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਬਰਾਬਰੀ ਤੇ ਭਰਾਤਰੀ ਭਾਵ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਵਾਏਗਾ।

ਇਹ ਇਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਤੇ ਅਨੁਯਾਈ ਲਈ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਖਿਚ ਤੇ ਰੱਬੀ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਮ ਜਗਿਆਸੂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵੱਡਮੁੱਲੇ ਤੇ ਛਿਪੇ ਅਮੋਲਕ ਰਤਨਾਂ ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤਥਾਂ ਨੂੰ ਰੂਪਮਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਥਾਂ ਪਰ ਥਾਂ ਸਤ੍ਰੂਪ ਉਸਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਰਖਣ ਵਾਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੰਜਾਬੀ, ਹਿੰਦੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਤੇ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਉਕਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਤ੍ਰੂਪ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਸੇ ਹਰੇਕ ਸਥਾਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮਾਰਗ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕੇ।

ਇਹ ਮਾਰਗ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਜਨਮ-ਭੂਮੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਇਹ ਮਾਰਗ ਨਿਰਮੋਹਗੜ੍ਹ, ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ, ਰੋਪੜ, ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ, ਮਾਛੀਵਾੜਾ, ਆਲਮਗੀਰ, ਰਾਏਕੋਟ, ਦੀਨਾਂ ਕਾਂਗੜ, ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ, ਮੁਕਤਸਰ, ਲਖੀ ਜੰਗਲ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਬਠਿੰਡਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਾਵਨ ਛੁਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਥਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਰਗ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਮਕਾਲੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਉਤੇ ਭਰੀਆਂ ਉਲਾਂਘਾਂ ਦੀ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ।

ਦੀਨਾਂ-ਕਾਂਗੜ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਦੀਨਾਂ ਤੇ ਕਾਂਗੜ ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਦੋ ਜੁੜੇ ਪਿੰਡ ਹਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਕਾਰਣ ਵਿਚ ਇਕੋ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਥੇ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਠਹਿਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਥੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਨਾਂ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਚਿੱਠੀ ਫਾਰਸੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਕਰ ਕੇ "ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਸੀ ਉਸ ਵਕਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ ਦਾ ਹਰ ਇਕ ਸ਼ੇਅਰ ਅਣਖ, ਸਵੈਮਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭਰੋਸਾ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਸਦੀਆਂ

ਤੋਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿਚ ਜਕੜੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਅੰਦਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਜੰਗ ਦਾ ਵਲਵਲਾ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਨ ਲਗਾ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜੁਲਮ, ਜਬਰ ਤੇ ਤਕੱਬਰ ਵਿਰੁਧ ਤਲਵਾਰ ਉਠਾਣ ਲਈ ਲਲਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ :

“ਚੂੰ ਕਾਰ ਅਜ ਹਮਾਂ ਹੀਲਤੇ ਦਰਗੁਜ਼ਸਤ ।”

“ਹਲਾਲ ਅਸਤ ਬੁਰਦਨ ਬ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਦਸਤ ।”

“ਜ਼ਫਰਨਾਮਾਂ” ਉਹ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ੈ-ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਆਭਾ ਤੇ ਚਮਕ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਦੇ ਸੀਮਤ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਸੀਮਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟੱਪ ਕੇ ਸਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰ ਪਾਰ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਠਕ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਪ ਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ, ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਮੌਕੇ ਉਤੇ “ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ” ਦਾ ਨਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਛਾਪ ਕੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਾਏ ਜੀਵਨ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਚਲ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸਫਲਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਮੌਕੇ ਉਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਵਾਈ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਇਹ ਇਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਤੇ ਅਨੁਯਾਈ ਲਈ ਪਵਿਤਰਤਾ ਦੀ ਖਿਚ ਤੇ ਰੱਬੀ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਮ ਜਗਿਆਸੂ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵੱਡਮੁੱਲੇ ਤੇ ਛਿਪੇ ਅਮੋਲਕ ਰਤਨਾਂ ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤਥਾਂ ਨੂੰ ਰੂਪਮਾਨ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਥਾਂ ਪਰ ਥਾਂ ਸਤੂਪ ਉਸਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਰਖਣ ਵਾਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੰਜਾਬੀ, ਹਿੰਦੀ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਤੇ ਉਰਦੂ ਵਿਚ ਉਕਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਤੂਪ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਸੇ ਹਰੇਕ ਸਥਾਨ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮਾਰਗ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕੇ।

ਇਹ ਮਾਰਗ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਨਿਵਾਜੀ 'ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਦੀ ਜਨਮ-ਭੂਮੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਇਹ ਮਾਰਗ ਨਿਰਮੋਹਗੜ੍ਹ, ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ, ਰੋਪੜ, ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ, ਮਾਛੀਵਾੜਾ, ਆਲਮਗੀਰ, ਰਾਏਕੋਟ, ਦੀਨਾਂ ਕਾਂਗੜ, ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ, ਮੁਕਤਸਰ, ਲਖੀ ਜੰਗਲ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਬਠਿੰਡਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਾਵਨ ਫੁਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਥਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮਾਰਗ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਮਕਾਲੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਰਾਹ ਉਤੇ ਭਰੀਆਂ ਉਲਾਂਘਾਂ ਦੀ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ।

ਦੀਨਾਂ-ਕਾਂਗੜ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਦੀਨਾਂ ਤੇ ਕਾਂਗੜ ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਦੋ ਜੁੜੇਵੇਂ ਪਿੰਡ ਹਨ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਕਾਰਣ ਵਿਚ ਇਕੋ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਥੇ ਤਕਰੀਬਨ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਠਹਿਰੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਥੋਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੇ ਨਾਂ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਚਿੱਠੀ ਫਾਰਸੀ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਕਰ ਕੇ "ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਾਰਸੀ ਉਸ ਵਕਤ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ ਦਾ ਹਰ ਇਕ ਸ਼ੇਅਰ ਅਣਖ, ਸਵੈਮਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਭਰੋਸਾ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸਦਕਾ ਹੀ ਸਦੀਆਂ

ਤੋਂ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿਚ ਜਕੜੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਅੰਦਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਜੰਗ ਦਾ ਵਲਵਲਾ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਨ ਲਗਾ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜੁਲਮ, ਜਬਰ ਤੇ ਤਕੱਬਰ ਵਿਰੁਧ ਤਲਵਾਰ ਉਠਾਣ ਲਈ ਲਲਕਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ :

“ਚੂੰ ਕਾਰ ਅਜ ਹਮਾਂ ਹੀਲਤੇ ਦਰਗੁਜ਼ਸਤ ।”

“ਹਲਾਲ ਅਸਤ ਬੁਰਦਨ ਬ ਸਮਸ਼ੀਰ ਦਸਤ ।”

“ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ” ਉਹ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ੈ-ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਆਭਾ ਤੇ ਚਮਕ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਦੇ ਸੀਮਤ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਸੀਮਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਟੱਪ ਕੇ ਸਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰ ਪਾਰ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕੀਮਤਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਠਕ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਛਾਪ ਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ, ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੇ ਮੌਕੇ ਉਤੇ “ਜ਼ਫਰਨਾਮਾ” ਦਾ ਨਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਛਾਪ ਕੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਾਏ ਜੀਵਨ ਮਾਰਗ ਉਤੇ ਚਲ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਸਫਲਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਰ ਮੌਕੇ ਉਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਵਾਈ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਦੇਹ ਸਿਵਾ ਬਰ ਮੋਹਿ ਇਹੈ,
 ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਟਰੋਂ ॥
 ਨਾ ਡਰੋਂ ਅੰਰਿ ਸੋਂ ਜਬ ਜਾਇ ਲਰੋਂ,
 ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਆਪਨੀ ਜੀਤ ਕਰੋਂ ॥
 ਅਰੁ ਸਿਖਹੋ ਆਪਨੇ ਹੀ ਮਨ ਕੋ,
 ਇਹ ਲਾਲਚ ਹਉ ਗੁਨ ਤਉ ਉਚਰੋਂ ॥
 ਜਬ ਆਵ ਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ,
 ਅਤ ਹੀ ਰਨ ਮੇ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੋਂ ॥

ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ

ਨਾਸਰੋ ਮਨਸੂਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਏਜ਼ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਹੱਕ ਰਾ ਗੰਜੂਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਜੁਮਲਾ ਫੈਜ਼ਿ ਨੂਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਹੱਕ ਹੱਕ ਆਗਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਸ਼ਾਹਿ ਸ਼ਾਹਨਸ਼ਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਬਰ ਦੋ ਆਲਮ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਖਸਮ ਰਾ ਜਾਂ ਕਾਹ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਖਾਲਸੇ ਬੇਕੀਨਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਹੱਕ ਹੱਕ ਆਈਨਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਹੱਕ ਹੱਕ ਅੰਦੇਸ਼ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਕਾਦਿਰੇ ਹਰ ਕਾਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਬੇਕਸਾਂ ਰਾ ਯਾਰ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਸਾਜ਼ਦੋ ਮਸਜੂਦ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਜੁਮਲਾ ਫੈਜ਼ਿ ਜੂਦ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥

ਸਰਵਰਾਂ ਰਾ ਤਾਜ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਬਰਤਰੀ ਮਿਅਰਾਜ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਜੁਮਲਾ ਦਰ ਫੁਰਮਾਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਬਰਤਰਆਮਦ ਸ਼ਾਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਹਰ ਦੁ ਆਲਮ ਖੋਲਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਜੁਮਲਾ ਅੰਦਰ ਜੋਲਿ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਵਾਹਿਬੋ ਵੱਹਾਬ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਫਾਤਿਹੇ ਹਰ ਬਾਬ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਸ਼ਾਮਲੁਲ ਅਸਫਾਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਕਾਮਲੁਲ ਅਖਲਾਕ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਰੂਹ ਦਰ ਹਰ ਜਿਸਮ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥
 ਨੂਰ ਦਰ ਹਰ ਚਸਮ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥

(ਤੋਸੀਫੋ ਸਨਾ, ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਗੋਇਆ ਵਿਚੋਂ)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ।

ਸ਼ਫ਼ਰਨਾਮਾ

کمالِ کرامات قائمِ کیم
رضا بخش و رازقِ راکنِ ریم

ਕਮਾਲਿ ਕਰਾਮਾਤ ਕਾਇਮ ਕਰੀਮ
ਰਜ਼ਾ ਬਖਸ਼ੋ ਰਾਜ਼ਿਕ ਰਿਹਾਕੁਨ ਰਹੀਮ । ੧

ਅਰਥ

ਸ਼ਫ਼ਰਨਾਮਾ	... ਫਤਿਹ ਦੀ ਚਿੱਠੀ, ਵਿਜੈ-ਪਤ੍ਰ ।
ਕਮਾਲਿ ਕਰਾਮਾਤ	... ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਿਖਰ ।
ਕਾਇਮ	... ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ।
ਕਰੀਮ	... ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ।
ਰਜ਼ਾ-ਬਖਸ਼	... ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ।
ਰਿਹਾਕੁਨ	... ਮੁਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਨਾਂ ਜੋ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ, ਉਹ 'ਸ਼ਫ਼ਰਨਾਮਾ' ਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ । ਆਪ ਪਹਿਲ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਦਾ ਮੰਗਲਾਚਰਣ ਕਰਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । (ਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ) ! ਤੂੰ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਿਖਰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਹੈਂ । ਤੂੰ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ, ਰਿਜ਼ਕਦਾਤਾ, ਮੁਕਤੀ-ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈਂ ।

*ਪਾਠਾਂਤਰ—ਰਿਹਾਕੋ

اماں بخش بخشند و دستگیر
نظام بخش روزی ده و دلپذیر

ਅਮਾਂ-ਬਖਸ਼, ਬਖਸ਼ਿੰਦ : ਓ ਦਸਤਗੀਰ ।
ਖਤਾ-ਬਖਸ਼, ਰੋਜ਼ੀ-ਦਿਹੋ ਦਿਲ ਪਜ਼ੀਰ । ੨

ਅਰਥ

ਅਮਾਂ-ਬਖਸ਼	... ਸ਼ਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ।
ਦਸਤਗੀਰ	... ਬਾਂਹ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ।
ਖਤਾ-ਬਖਸ਼	... ਭੁੱਲਾਂ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ।
ਦਿਲ ਪਜ਼ੀਰ	... ਮਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਲਗਣ ਵਾਲਾ, ਮਨਮੋਹਨ ।

ਤੂੰ ਸ਼ਰਨ ਪਏ ਦੀ ਲਾਜ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ (ਔਖ ਵੇਲੇ) ਬਾਂਹ ਫੜਨ ਵਾਲਾ ਹੈਂ । ਤੂੰ ਭੁੱਲਾਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਰੋਜ਼ੀ ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਲਗਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ ।

شهنشاه خوبی ده و رهنمون
که بیگن و بیچون چوں بنمون

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਖੂਬੀ-ਦਿਹੋ ਰਹਨਮੂੰ ।
ਕਿ ਬੇਗਨੋ ਬੇਚੂੰ, ਚੂੰ ਬੇਨਮੂੰ । ੩

ਅਰਥ

ਖੂਬੀ-ਦਿਹ	... ਨੇਕੀਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ।
ਰਹਨਮੂੰ	... ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

ਬੇਗੁ
ਬੇਦੁ
ਬੇਨਮੁ

... ਅਰੰਗ
... ਅਰੂਪ ।
... ਬੇਮਿਸਾਲ, ਅਦੁਤੀ ।

ਤੋਂ ਨੇਕੀਆਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ । ਤੂੰ ਰੰਗ ਰੂਪ
ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈਂ ।

نه ساز و نه باز و نه فوج و نه فرش
خداوند خشنده عیش سرش

ਨ ਸਾਜੋ ਨ ਬਾਜੋ ਨ ਫੌਜੋ ਨ ਫਰਸ਼ ।
ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦਏ ਐਸ਼ ਅਰਸ਼ । ੪

ਅਰਥ

ਸਾਜ਼
ਫਰਸ਼
ਐਸ਼ ਅਰਸ਼

... ਸਮਾਨ, ਸਮੱਗਰੀ ।
... ਗਲੀਚੇ ਆਦਿ ।
... ਸੂਰਗੀ ਸੁਖ ।

ਜਿਸ ਪਾਸ ਕੋਈ ਸਾਜ਼ ਸਮਾਨ ਤੇ ਫੌਜ ਵਗੈਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਸੂਰਗੀ
ਅਨੰਦ ਬਖਸ਼ਣ-ਵਾਲਾ ਹੈਂ ।

جہاں پاک زیرست ظاہر ظہور
+ عظامی دہ و ہیمچو ماضی حضور

ਜਹਾਂ ਪਾਕ ਜ਼ਬਰਸਤ, ਜ਼ਾਹਿਰ ਜ਼ਹੂਰ ।
ਉਜ਼ਾਮੀ-ਦਿਹੋ ਹਮਚੁ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੁਜ਼ੂਰ ॥ ੫

ਅਰਥ

ਜ਼ਬਰ	... ਜ਼ੋਰਵਰ, ਸਮਰੱਥਾਵਾਨ ।
ਉਜ਼ਾਮੀ	... ਬਜ਼ੁਰਗੀ, ਵਡਿਆਈ ।
ਹਮਚੁ	... ਵਾਂਙ, ਮਾਨਿਦ ।

ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ, ਸਾਖਿਅਤ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸਮਰਥਾ ਵਾਲਾ ਹੈ । ਉਹ ਵਡਿਆਈਆਂ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਹਰ ਥਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ।

عطا بخش اد پاک پروردگار
رحیم است و روزی دہ ہر دیار

ਅਤਾ ਬਖਸ਼ ਓ ਪਾਕ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ।
ਰਹੀਮ ਅਸਤੋ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੋ ਹਰ ਦਿਯਾਰ ।* ੬

†ਪਾਠਾਂਤ੍ਰ—ਅਤਾ ਮੇ ਦਿਹਦ ਹਮਚੁ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੁਜ਼ੂਰ ।

*ਪਾਠਾਂਤ੍ਰ—ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੋ ਹਰ ਦਿਯਾਰ ।

ਅਰਥ

ਅਤਾ ਬਖਸ਼	... ਬਖਸ਼ਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ।
ਪਰਵਰਦਗਾਰ	... ਪਾਲਣਹਾਰ ।
ਰਹੀਮ	... ਦਯਾਲੂ ।
ਦਿਯਾਰ	... ਮਲਕ (ਥਾਂ ਥਾਂ) ।

ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਖਸ਼ਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਪਾਵਨ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇ ਪਾਲਣਹਾਰ ਹੈ ।
ਦਯਾਲੂ ਥਾਂ ਥਾਂ ਰੋਜ਼ੀ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

که صاحب دیار است اعظم عظیم
که حسن الجمال است رازق رحیم

ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਯਾਰ ਅਸਤ, ਆਜ਼ਮ ਅਜ਼ੀਮ ।
ਕਿ ਹੁਸਨੁਲਜਮਾਲ ਅਸਤ ਰਾਜ਼ਿਕ ਰਹੀਮ । ੭

ਅਰਥ

ਸਾਹਿਬ ਦਿਯਾਰ	... ਮੁਲਕਾਂ ਦਾ ਵਾਲੀ ।
ਆਜ਼ਮ ਅਜ਼ੀਮ	... ਵਡਿਆਂ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ।
ਹੁਸਨੁਲ ਜਮਾਲ	... ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ।

ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੈ । ਉਹ
ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਸੁੰਦਰ, ਰਿਜ਼ਕ-ਦਾਤਾ ਅਤੇ ਰਹਿਮਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

کہ صاحب شعور است عاجز نواز
غریب الپرست و غنیمت اللہ از

ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਹੂਰ ਅਸਤ ਆਜਿਜ-ਨਵਾਜ਼ ।
ਗਰੀਬੁਲ-ਪ੍ਰਸਤੋ, ਗਨੀਮੁਲ-ਗੁਦਾਜ਼ । ੮

ਅਰਥ

ਸਾਹਿਬ-ਸ਼ਹੂਰ	... ਸੋਝੀਵਾਨ, ਪ੍ਰਬੀਨ ।
ਆਜਿਜ-ਨਵਾਜ਼	... ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਵਾਜਣ ਵਾਲਾ ।
ਗਰੀਬੁਲ-ਪ੍ਰਸਤ	... ਗਰੀਬਾਂ ਅਨਾਥਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪੋਸਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਗਨੀਮੁਲ-ਗੁਦਾਜ਼	.. ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ।

ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰਮ ਸੋਝੀਵਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਵਾਜਣ ਵਾਲਾ ਹੈ । ਉਹ ਅਨਾਥਾਂ ਦਾ ਪਾਲਕ ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਖੈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

شربت پرست و فضیلت مآب
حقیقت شناس و نبی الکتاب

ਸ਼ਰੀਅਤ-ਪ੍ਰਸਤੋ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ-ਮਆਬ ।
ਹਕੀਕਤ-ਸ਼ਨਾਸੋ ਨਬੀਉਲ-ਕਿਤਾਬ । ੯

ਅਰਥ

- ਸਰੀਅਤ ਪ੍ਰਸਤ .. ਧਰਮ ਪਾਲਕ ।
 ਫਜ਼ੀਲਤ ਮਆਬ .. ਵਡਿਆਈ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ।
 ਹਕੀਕਤ ਸਨਾਸ .. ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ ।
 ਨਬੀਉਲ ਕਿਤਾਬ .. ਇਲਹਾਮੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
 ਉਹ ਧਰਮ-ਪਾਲਕ ਤੇ ਵਡਿਆਈਆਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ । ਉਹ ਤੱਤ ਨੂੰ ਜਾਣਨ
 ਵਾਲਾ ਤੇ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਸੋਮਾ ਹੈ ।

که دانش پشرو هست صاحب شهور
 حقیقت شناسست و ظاهر ظهور

ਕਿ ਦਾਨਿਸ਼ ਪਿਸ਼੍ਹੁਹਸਤ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਹੂਰ ।
 ਹਕੀਕਤ-ਸਨਾਸਸਤੁ ਜਾਹਿਰ, ਜ਼ਹੂਰ । ੧੦

ਅਰਥ

- ਦਾਨਿਸ਼ ਪਿਸ਼੍ਹੁਹ .. ਗਿਆਨ ਦਾ ਖੋਜੀ ।
 ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਹੂਰ .. ਚਤੁਰ, ਨਿਪੁਣ ।
 ਉਹ ਨਿਪੁਣਤਾ ਦਾ ਪੁੰਜ ਪ੍ਰਭੂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚਾਹੁਣ ਵਾਲਾ ਹੈ । ਉਹ ਤਤ
 ਵੇਤਾ ਅਤੇ ਹਰ ਥਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ ।

شناسنده علم عالم خدائے
 کُتائنده کار عالم گشائے

ਸਨਾਸਿੰਦ-ਏ ਇਲਿਮਿ ਆਲਮ ਖੁਦਾਇ ।
 ਕੁਸ਼ਾਇੰਦ : ਏ ਕਾਰਿ ਆਲਮ ਕੁਸ਼ਾਇ । ੧੧

ਅਰਥ

ਸ਼ਨਾਸਿੰਦਾ	.. ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ ।
ਇਲਮਿ ਆਲਮ	.. ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ।
ਕੁਸ਼ਾਇੰਦ :	.. (ਗੁੰਝਲਾਂ) ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ।

ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਇਲਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਤਾ ਹੈ । ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਾਰਕ ਔਕੜਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

گزارنده کمال عالم کبیر
 بشناسنده علم عالم امیر

ਗੁਜ਼ਾਰਿੰਦ : ਏ ਕਾਰਿ ਆਲਮ ਕਬੀਰ ।
 ਸ਼ਨਾਸਿੰਦ : ਏ ਇਲਮਿ ਆਲਮ ਅਮੀਰ । ੧੨

ਅਰਥ

ਗੁਜ਼ਾਰਿੰਦ	.. ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ।
ਕਾਰਿ ਆਲਮ	.. ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ।
ਕਬੀਰ	.. ਵੱਡਾ
ਅਮੀਰ	.. ਮੁਖੀ, ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ।

ਉਹ ਮਹਾਨ ਹਸਤੀ ਇਸ ਵੱਡੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ।

داستان

مرا اعتبار سے بریں قسم نیرت
کہ ایزد گواہست و یزدان یکیت

ਦਾਸਤਾਨ

ਮਰਾ ਇਅਤਬਾਰੇ ਬਰੀਂ ਕਸਮ ਨੇਸਤ ।
ਕਿ ਏਜ਼ਦ ਗਵਾਹਸਤੁ ਯਜ਼ਦਾਂ ਯਕੇਸਤ । ੧੩

ਅਰਥ

ਦਾਸਤਾਨ	... ਕਹਾਣੀ, ਵਿਥਿਆ ।
ਬਰੀਂ	... ਇਸ ਉਤੇ ।
ਏਜ਼ਦ	... ਪਰਮੇਸ਼ਰ ।
ਯਜ਼ਦਾਂ	... ਰਬ ।

ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਸਤਤੀ ਪਿੱਛੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਚਿਠੀ ਦੇ ਅਸਲ ਮਜ਼ਮੂਨ ਵਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ
ਤੇ ਉਸ ਸਾਰੀ ਵਿਥਿਆ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

(ਦੇਖ) ਇਕੋ ਇਕ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਇਸ ਕਸਮ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ।

نقطره مرا اعتبار سے بروست

کہ بخشی و دیوان همه کذب گورت

ਨ ਕਤਰ : ਮਰਾ ਇਅਤਬਾਰਿ ਬਰੋਸਤ ।
ਕਿ ਬਖਸ਼ੀ ਵ ਦੀਵਾਂ, ਹਮਾਂ ਕਿਜਬ-ਗੋਸਤ । ੧੪

ਅਰਥ

ਕਤਰ: ... ਰੱਤਾ ਜਿੱਨਾ ।

ਬਖਸ਼ੀ ... ਮੁਖੀ, ਫੌਜੀ ਅਫਸਰ, ਸੈਨਾਪਤੀ ।

ਦੀਵਾਨ ... ਵਜ਼ੀਰ ।

ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਸਦੇ ਬਖਸ਼ੀ ਤੇ ਦੀਵਾਨ (ਅਰਥਾਤ ਸੈਨਿਕ ਤੇ ਅਸੈਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਵੇਂ) ਸਾਰੇ ਹੀ ਝੂਠ ਬੋਲੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ।

کے قولِ قراں کند اعتبار

ہماں روزِ آخر شود مردِ خوار

ਕਸੇ ਕੌਲਿ ਕੁਰਆਂ ਕੂਨਦ ਇਅਤਬਾਰ ।

ਹਮਾ ਰੌਜ਼ ਆਖਿਰ, ਸ਼ਵਦ ਮਰਦ ਖ਼ਾਰ । ੧੫

ਅਰਥ

ਕੌਲ ... ਬਚਨ ।

ਰੌਜ਼ਿਆਖਿਰ .. ਕਿਆਮਤ ਵਾਲਾ ਦਿਨ ।

ਖ਼ਾਰ ... ਖੱਜਲ ਖੁਆਰ, ਦੁਖੀ ।

ਸ਼ਵਦ .. ਹੁਦਾ ਹੈ ।

ਜੋ ਆਦਮੀ (ਤੇਰੀ) ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਸਹੁ ਉਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲਵੇ, ਉਹ ਅੰਤ ਨੂੰ ਖੁਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ہمارا کسے سایہ آید بزمیر

بہر دست دارد نہ نازغ دلیر

ਹੁਮਾ ਰਾ ਕਸੇ ਸਾਯ : ਆਯਦ ਬਜ਼ੇਰ ।

ਬਹੋ ਦਸਤ ਦਾਰਦ ਨ ਜ਼ਾਗੋ ਦਲੇਰ । ੧੬

ਅਰਥ

ਹੁਮਾ	...	ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਪੰਛੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇ ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
ਜ਼ਾਗ	...	ਕਾਂ ।
ਦਸਤ	...	ਹੱਥ ਭਾਵ ਕਾਬੂ ।

ਜੇ ਕੋਈ ਹੁਮਾ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਬੱਲੇ ਆ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕਾਂ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦਾ । ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਸਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚਾਲਾਕ ਕਾਂ ਮੇਰਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦੇ ।

کے پشت افتد پس شیر
نگیرد بزد میش و آهو گد

ਕਸੇ ਪੁਸ਼ਤ ਉਫਤਦ ਪਸੇ ਸ਼ੇਰਿ ਨਰ ।
ਨਗੀਰਦ ਬੁਜ਼ ਮੇਸ਼ੋ ਆਹੂ ਗੂਜ਼ਰ । ੧੭

ਅਰਥ

ਪਸ਼ਤ ਉਫਤਾਦਨ	...	ਸ਼ਰਣ ਲੈਣਾ ।
ਬੁਜ਼	...	ਬੱਕਰੀ ।
ਮੇਸ਼	..	ਭੇਡ ।
ਆਹੂ	...	ਹਿਰਨ ।

ਜੇ ਕੋਈ ਨਰ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਕਰੀ, ਭੇਡ, ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਆਦਿ ਉਸ ਦੇ ਲਾਗੇ ਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦੇ ।

+ بِمَصْحَفِ قِسْمِ خَفِيَّهِ گَرِ خَوَرِ دے
نہ یک گام ہم پیشِ ازاں برے

ਬ ਮੁਸਹਫ ਕਸਮ ਖੁਫਯ : ਗਰ ਖੁਰਦਮੇ ।
ਨ ਯਕ ਗਾਮ ਹਮ ਪੇਸ਼ ਅਜ਼ਾ ਬੁਰਦਮੇ । ੧੮

ਅਰਥ

ਮੁਸਹਫ

... ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ।

ਖੁਫਯ:

.. ਗੁਪਤ ।

ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਕਸਮ ਗੁਪਤ ਰੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਧੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਪਣੀ ਥਾਂ
ਤੋਂ ਇਕ ਕਦਮ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਦਾ । ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਤੂੰ ਕਸਮ ਖਾ ਕੇ ਵੀ ਉਸ ਉੱਤੇ
ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ।

گرسنه چہ کارے کند چهل نر
که ده مک برآید بر بے خبر

ਗੁਰਸਨਾ : ਚਿ ਕਾਰੇ ਕੁਨਦ ਚਿਹਲ ਨਰ ।
ਕਿ ਦਹ ਲਕ ਬਰਾਯਦਾ ਬਰੂ ਬੇਖਬਰ । ੧੯

ਅਰਥ

ਗੁਰਸਨ:

... ਭੁਖਾ ।

ਚਿਹਲ ਨਰ

... ਚਾਲੀ ਆਦਮੀ ।

+ ਪਾਠਾਂਤ੍ਰ—ਕਸਮ ਮੁਸਹਫੇ ਖਦੀਅਹ ਗਰ ਈਂ ਬੁਰਮ,

ਨਾ ਫੌਜੇ ਅਜੀਜੇ ਰਾ ਸੁਮ ਅਫਗਾਨਮ

(ਖਾ. ਟ੍ਰੈ. ਸੁ.)

+ ਬਿਆਯਦ (ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਗ੍ਰਹਤ)

ਦਹ ਲਕ

... ਦਸ ਲਖ ਭਾਵ ਅਣ-ਗਿਣਤ ।

ਬਰ ਆਮਦਨ

... ਨਿਕਲ ਪੈਣਾ, ਭਾਵ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ।

ਭੁੱਖਣ ਭਾਣੇ ਚਾਲੀ ਆਦਮੀ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਅਣਗਿਣਤ ਫੌਜ ਟੁਟ ਪਵੇ ।

کہ پیماں شکن بید رنگ آمدند
میاں تیغ و تیر و تفنگ آمدند

ਕਿ ਪੈਮਾਂ ਸ਼ਿਕਨ ਬੇਦਰੰਗ ਆਮਦੰਦ ।

ਮਯਾਂ ਤੇਗੋ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ਆਮਦੰਦ । ੨੦

ਅਰਥ

ਪਮਾਂ ਸ਼ਿਕਨ

... ਬਚਨ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ।

ਬੇਦਰੰਗ

... ਝਟ ਪਟ, ਬਿਨਾ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ।

ਤੁਫੰਗ

... ਬੰਦੂਕ ।

ਤੇਰਾ ਇਹ ਬਚਨ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲਸ਼ਕਰ ਤੇਗ, ਤੀਰ ਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਲੈ ਕੇ ਝਟ ਪਟ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਆ ਪਿਆ ।

بہ لاپرواہی درمیاں آمد
بہ تدبیر تیر و کماں آمد

ਬੇ-ਲਾਚਾਰਗੀ ਦਰਮਿਆਂ ਆਮਦਮ ।

ਬੇ-ਤਦਬੀਰੀ ਤੀਰੋ ਕਮਾਂ ਆਮਦਮ । ੨੧

† ਮਯੋ [ਖਾ. ਟ੍ਰ. ਸ਼.]

ਅਰਥ

ਬ-ਲਾਚਾਰਗੀ

... ਮਜਬੂਰਨ ।

ਦਰਮਿਆਂ

... ਵਿਚਕਾਰ ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮਜਬੂਰਨ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਤੀਰ ਕਮਾਨ
ਆਦਿ ਸਸਤਰ ਅਸਤਰ ਵਰਤਣੇ ਪਏ ।

چوکار از همه حیلتے در گذشت
حلال است بُردن بشمشیر دست

ਚੁ ਕਾਰ ਅਜ ਹਮ : ਹੀਲਤੇ ਦਰਗੁਜ਼ਸਤ ।

ਹਲਾਲ ਅਸਤ ਬੁਰਦਨ ਬਸਮਸ਼ੀਰ ਦਸਤ । ੨੨

ਅਰਥ

ਹੀਲਤ

... ਹੀਲਾ, ਉਪਰਾਲਾ ।

ਦਰਗੁਜ਼ਸਤਨ

... ਲੰਘ ਜਾਣਾ ।

ਹਲਾਲ

... ਜਾਇਜ਼, ਮੁਨਾਸਿਬ ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਮ ਸਾਰੇ ਹੀਲੇ, ਉਪਾਵਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਲੈਣਾ
ਜਾਇਜ਼ ਹੀ ਹੈ ।

چه قسم قراں من گنم اعتبار
وگر نه تو گوئی من این نه چکار

ਚਿ ਕਸਮਿ ਕੁਰਾਂ ਮਨ ਕੁਨਮ ਇਅਤਿਬਾਰ ।

ਵਗਾਰਨ : ਤੁ ਗੋਈ, ਮਨ ਈਂ ਰਹ ਚਿਕਾਰ । ੨੩

ਅਰਬ

ਵਗਰਨ: ... ਨਹੀਂ ਤਾਂ ।
ਗੋਈ .. ਕਹੁ, ਦੱਸ ।
ਈਂ ਰਹ ... ਇਸ ਰਾਹ ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੇਰੀ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਕਸਮ ਦਾ ਕੀ ਇਤਬਾਰ ਕਰਾਂ । ਵਰਨਾ ਫੁੰਗੀਓਂ ਦਸ
ਮੇਰਾ ਇਸ (ਲੜਾਈ ਭਿੜਾਈ ਦੇ) ਰਾਹ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ ?

ندائیم کہ این مردِ روباه پیچ

وگر هرگز این ره نپرد بهیچ

ਨ-ਦਾਨਮ ਕਿ ਈਂ ਮਰਦਿ ਰੋਬਾਹ ਪੇਚ ।

ਵਗਰ ਹਰਗਿਜ਼ ਈਂ ਰਹ ਨਯਾਰਦ ਬਹੇਚ । ੨੪

ਅਰਬ

ਮਰਦਿ ਰੋਬਾਹ ਪੇਚ .. ਲੂਮੜੀ ਵਰਗੇ ਦਾਉ-ਪੋਚ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ,
ਛਲੀਆ, ਵਰੇਬੀ ।
ਵਗਰ .. ਨਹੀਂ ਤਾਂ ।
ਹਰਗਿਜ਼ ... ਕਦੀ ਵੀ ।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤੇਰੇ ਆਦਮੀ ਲੂਮੜ-ਚਾਲਾਂ ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਮਕਾਰ
ਲੋਕ ਹਨ ਨਹੀਂ ਕਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਮੈਨੂੰ ਏਸ ਖਾਸੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ।

هر آنکس که قول کرد این آیه ش
نزد بستان کشتنی نباید ش

ਹਰ ਆਂ ਕਸ ਕਿ ਕਉਲੇ ਕੁਰਾਂ ਆਯਦਸ ।

ਨਜ਼ੋ ਬਸਤਨੋ ਕੁਸਤਨੀ ਬਾਯਦਸ । ੨੫

ਅਰਥ

ਕਉਲ	... ਬਚਨ ।
ਬਸਤਨ	... ਬੰਨ੍ਹਣਾ (ਕੈਦ ਕਰਨਾ) ।
ਕੁਸ਼ਤਨ	... ਕਤਲ ਕਰਨਾ, ਮਾਰਨਾ ।

ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਤੇਰੀ ਕਰਾਨ ਦੀ ਸਹੁ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲਵੇ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿਚ ਬਨਣਾ ਜਾਂ ਮਾਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ।

بَرَنَبِ مَسِ سِيَه پُوشِ آبدند
به کيبارگی در خروشِ آبدند

ਬਰੰਗਿ ਮਗਸ ਸਯਾਹ-ਪੋਸ਼ ਆਮਦੰਦ ।
ਬ : ਯਕ-ਬਾਰਗੀ ਦਰ ਖਰੋਸ਼ ਆਮਦੰਦ । ੨੬

ਅਰਥ

ਬਰਗ	... ਵਾਂਡ ।
ਮਗਸ	... ਮੱਖੀ ।
ਸਯਾਹਪੋਸ਼	... ਕਾਲੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲਾ ।
ਬ : ਯਕ-ਬਾਰਗੀ	... ਇਕੋ ਵੇਰ, ਇਕ ਦਮ ।
ਦਰ ਖਰੋਸ਼ ਆਮਦਨ	... ਰੋਲਾ ਪਾਉਣਾ ।

ਤੇਰੀ ਕਾਲੀ ਪੋਸ਼ ਫੌਜ ਮੱਖੀਆਂ ਵਾਂਡ ਆ ਪਈ ਅਤੇ ਸ਼ੌਰ ਮਚਾਉਂਦੀ ਇਕ ਦਮ ਟੁੱਟ ਪਈ ।

ہر آنکس نہ دیوار آمد بیرون
بخوردن یکے تیر شد غرق خوں

ਹਰ ਆਂ ਕਸ ਜ਼ਿ ਦੀਵਾਰ ਆਮਦ ਬਿਰੂੰ ।
ਬਖ਼ਰਦਨ ਯਕੇ ਤੀਰ ਸ਼ੁਦ ਗ਼ਰਕਿ ਖੂੰ । ੨੭

ਅਰਥ

ਬਿਰੂੰ

.. ਬਾਹਰ ।

ਗ਼ਰਕਿ ਖੂੰ

.. ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਡੁਬਿਆ ਹੋਇਆ ।

ਜੋ ਵੀ ਕੋਈ ਦੀਵਾਰ ਦੀ ਓਟ ਤੋਂ ਜ਼ਰਾ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਉਹ ਇਕੋ ਭੀਰ ਖਾ ਕੇ
ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਗ਼ਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ।

کہ بیرون نیامد کسے زار دیوار
بخوردند تیرو نگشتند خوار

ਕਿ ਬੇਰੂੰ ਨਯਾਮਦ ਕਸੇ ਜ਼ਾਂ ਦੀਵਾਰ ।
ਨ ਖ਼ਰਦੇਦ ਤੀਰੋ ਨ ਗ਼ਸਤਦ ਖ਼ਾਰ । ੨੮

ਅਰਥ

ਬੇਰੂੰ

.. ਬਾਹਰ ।

ਖ਼ਰਦਨ

.. ਖਾਣਾ ।

ਖ਼ਾਰ ਗ਼ਸਤਨ

.. ਮੰਦ ਹਾਲ ਹੋਣਾ ।

ਫਿਟ ਉਸ ਦੀਵਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਇਆ । ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੀਰ ਖਾਧੇ ਤੇ
ਨਾ ਹੀ ਖ਼ਆਰ ਹੋਏ ।

چو دیدم کہ ناہر بیامد بھنگ
چشید یکے تیر من بید رنگ

ਚੁ ਦੀਦਮ ਕਿ ਨਾਹਰ ਬਿਯਾਮਦ ਬਜੇਗ ।
ਚਸੀਦ : ਯਕੇ ਤੀਰਿ ਮਨ ਬੇਦਰੰਗ । ੨੯

ਅਰਥ

ਦੀਦਨ .. ਵੇਖਣਾ ।
ਨਾਹਰ .. ਨਾਹਰ ਖਾਂ ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਪਠਾਣ ਫੌਜਦਾਰ
ਚਸੀਦਨ .. ਚੱਖਣਾ ।
ਬਦਰੰਗ .. ਬਿਨਾ ਦੇਰੀ ਤਾਂ, ਫੌਰਨ ।

ਜਦ ਮੈਂ ਨਾਹਰ ਖਾਂ ਨੂੰ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਫੌਰਨ ਹੀ ਮੇਰੇ
ਤੀਰ ਦਾ ਸਆਦ ਚੱਖਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਤੀਰ ਖਾ ਕੇ ਥਾਂ ਹੀ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ।

ہم آخر گریزند بجائے مصاف

† بسے خانان خوردند بیرون گزاف

ਹਮਾਖਿਰ ਗੁਰੇਜੰਦ ਬਜਾਇ ਮਸਾਫ ।
ਬਸੇ ਖਾਨਾਂ† ਖੁਰਦੰਦ, ਬੇਰੁ ਗੁਜਾਫ । ੩੦

ਅਰਥ

ਗੁਰੇਖਤਨ .. ਨਸਣਾ ।
ਮਸਾਫ .. ਜੰਗ ।

† ਤੇਗ [ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਸੰਗਰੂਰ]

ਅਰਥ

ਬਸੇ

.. ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ।

ਗੁਜਾਫ

.. ਗੱਪ, ਸੋਖੀ ।

ਅਖੀਰ ਨੂੰ ਉਹ ਪਠਾਣ ਜੋ ਬਾਹਰ ਖੜੋਤੇ ਸੋਖੀਆਂ ਪਏ ਮਾਰਦੇ ਸਨ, ਰਣਭੂਮੀ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ ।

کہ افغان و بیکر بیامد بہ جنگ
چو سیل رواں بہم تیر و اغت

ਕਿ ਅਫਗਾਨਿ ਦੀਗਰ ਬਯਾਮਦ ਬਜੇਗ ।
ਚੁ ਸੈਲਿ ਰਵਾਂ ਹਮਚੁ ਤੀਰੋ ਤੁਫੇਗ । ੩੧

ਅਰਥ

ਦੀਗਰ

.. ਹੋਰ ।

ਸੈਲ

.. ਹੜ੍ਹ, ਸੈਲਾਬ ।

ਤੁਫੇਗ

.. ਬੰਦੂਕ ।

ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਇਕ ਹਰ ਪਠਾਣ ਤੇਜ਼ ਹੜ੍ਹ ਵਾਂਗ ਤੇ ਤੀਰ ਤੁਫੇਗ (ਭਾਵ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਗੱਲੀ) ਵਾਂਗ ਲੜਨ ਲਈ ਅਗੇ ਆਇਆ (ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਜਫਰਬੇਗ ਵਲ ਸੰਕੇਤ ਹੈ) ।

ایسے حملہ کمزور نہ ہو دامنہ می
ہم از بوشکی ہم از دیوانہ می

ਬਸੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇਦ ਬਮਰਦਾਨਗੀ ।
ਹਮ ਅਜ਼ ਹੋਸ਼ਗੀ, ਹਮ ਜ਼ਿ ਦੀਵਾਨਗੀ । ੩੨

ਅਰਥ

ਬਸੇ	..	ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ।
ਹੋਸ਼ਰੀ	..	ਸਮਝ ਸੂਝ ।
ਦੀਵਾਨਗੀ	..	ਬੇਸਮਝੀ, ਝੱਲ !

ਉਸ ਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ । (ਕੁਝ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬੇਸਮਝੀ ਨਾਲ ।

بے حسد و بے حسد
دو کس راجہ کشت و ہم جاں سپر

ਬਸੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਬਸੇ ਜ਼ਖਮ ਖੁਰਦ ।
ਦੋ ਕਸ ਰਾ ਬਜਾਂ ਕੁਸ਼ਤੁ ਹਮ ਜਾਂ ਸੁਪੁਰਦ । ੩੩

ਅਰਥ

ਬਸੇ	..	ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਕਈ ।
ਜ਼ਖਮ ਖੁਰਦਨ	...	ਫੱਟੜ ਹੋਣਾ ।
ਬਜਾਂ ਕੁਸ਼ਤਨ	..	ਜਾਨਾਂ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ।
ਜਾਂ ਸੁਪੁਰਦਨ	..	ਜਾਨ ਦੇ ਦੇਣਾ, ਮਰ ਜਾਣਾ ।

ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਹੱਲੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਖੁਦ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੱਟ ਖਾਧੇ । ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਜਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਨਾਂ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਆਖਰ ਆਪ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਗਿਆ ।

ਨਿਯਮਿਤ ਬ-ਮੈਦਾਂ ਬ-ਮਰਦਾਨ : ਵਾਰ । ੩੪

ਖੁਆਜਾ .. ਖੁਆਜਾ ਜਫਟਬੇਗ ਵਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ ।
ਮਰਦਾਨ:ਵਾਰ .. ਬਹਾਦਰਾਂ ਵਾਂਙ ।

ਉਹ ਮਰਦੂਦ ਖੁਆਜਾ ਜ਼ਫ਼ਰਬੇਗ ਦੀਵਾਰ ਦੀ ਓਟ ਹੇਠ ਹੀ ਰਿਹਾ । ਬਹਾਦਰਾਂ ਵਾਂਗ
ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ।

ਦਰੇਗਾ ! ਅਗਰ ਰੂਏ ਉਂ ਦੀਦਮੇ ।
ਬ-ਯਕ ਤੀਰ ਲਾਚਾਰ ਬਖਸ਼ੀਦਮੇ । ੩੫

ਦਰੇਗਾ	..	ਅਫਸੋਸ ।
ਰੂ	..	ਮੂੰਹ, ਦੇਹਰਾ ।
ਜੀਦਨ	..	ਵੇਖਣਾ ।

ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਚੇਹਰਾ ਵੇਖ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਇਕ ਤੀਰ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਬਖਸ਼ ਦਿੰਦਾ। ਭਾਵ ਉਸਨੂੰ ਪਾਰ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਹੈ।

ہم آفر ہے زخم تیر و تفت
دوست ہے گشت شہید رنگ

ਹਮਾਖਿਰ ਬਸੇ ਜਖਮਿ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ।
ਦੋ ਸੂਏ ਬਸੇ ਕੁਸ਼ਤ: ਸੁਦ ਬੇਦਰੰਗ । ੩੬

ਅਰਥ

ਕੁਸ਼ਤ:ਸੁਦਨ

.. ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ।

ਦੋਸ਼ਏ

.. ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ।

ਆਖਰ ਤੀਰਾਂ ਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੇ ਫੱਟ ਖਾ ਖਾ ਥੋੜੇ ਚਿਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ।

ہمے بار بار یہ تیر و تفت
زمین گشت ہمچوں گل لالہ رنگ

ਬਸੇ ਬਾਰ ਬਾਰੀਦ ਤੀਰੋ ਤੁਫੰਗ ।
ਜ਼ਿਮੀਂ ਗਸ਼ਤ ਹਮਚੂੰ ਗੁਲੇ ਲਾਲਾ ਰੰਗ । ੩੭

ਅਰਥ

ਬਾਰੀਦਨ

.. ਵਸਣਾ, ਵਰ੍ਹਨਾ ।

ਗਸ਼ਤਨ

.. ਹੋਣਾ ।

ਹਮਚੂੰ

.. ਵਾਂਙ ।

ਗੁਲੇ ਲਾਲਾ

.. ਪੋਸਤ ਦਾ ਫੁਲ ।

ਬੰਦੂਕਾਂ ਤੇ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਇੰਨੀ ਵਰਖਾ ਹੋਈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਲਹੂ ਨਾਲ ਪੋਸਤ ਦੇ ਫੁਲ ਵਾਂਙ ਲੇ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈ ।

سروپائے انبیا چندان شد
 کہ میہاں پُر از گمبو چو گماں شد

ਸਰੋਪਾਇ ਅੰਬੋਹ ਚੰਦਾਂ ਸੁਦਹ ।
 ਕਿ ਮੈਦਾਂ ਪੁਰ ਅਜ ਗੁ ਓ ਚੋਗਾਂ ਸੁਦਹ । ੩੮

ਅਰਥ

ਸਰੋ ਪਾਇ	..	ਸਿਰ ਅਤੇ ਪੈਰ ।
ਅੰਬੋਹ ਸੁਦਨ	..	ਢੇਰ ਲਗਣਾ ।
ਚੰਦਾਂ	..	ਇਨ੍ਹਾਂ ।
ਗੁ	..	ਖਿੱਦੋ ।
ਚੋਗਾਂ	..	ਪੱਲ ਖੇਡਣ ਵਾਲੀ ਖੁੰਡੀ ।

ਮਾਰੇ ਗਏ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ-ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਇਉਂ ਢੇਰ ਲਗ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਖੰਡ ਦਾ ਮੈਦਾਨ
 ਖਿੱਦੋ ਖੁੰਡੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇ । (ਭਾਵ ਰਣ-ਭੂਮੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਖਿਦੋਆਂ ਵਾਂਗ ਅਤੇ ਲੱਤਾਂ ਬਾਹਾਂ
 ਖੁੰਡੀਆਂ ਵਾਂਗ ਖਿਲਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ ।)

ترنگار تیر و ترنگ کماں
 برآمد یکے باو بواز مہاں تر

ਤਰੰਕਾਰਿ ਤੀਰੋ ਤਰੰਗਿ ਕਮਾਂ ।
 ਬਰਾਮਦ ਯਕੇ ਹਾ ਓ ਹੁ ਅਜ ਜਹਾਂ । ੩੯

ਅਰਥ

ਤਰੰਕਾਰ	..	ਟਣਕਾਰ ।
ਤਰੰਗਿ ਕਮਾਂ	..	ਕਮਾਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ।

ਹਾ ਓ ਹੂ

.. ਰੋਲਾ, ਚੀਕ ਚਿਹਾੜਾ ।

ਜਹਾਂ

.. ਸਸਾਰ ।

ਤੀਰਾਂ ਤੇ ਕਮਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਟਣਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਚਿਹਾੜਾ ਪੈ ਗਿਆ ।

وگر شورش کيسر کينه کوشش
ز مردان مردان بروں رفت بوشش

ਦਿਗਰ ਸ਼ੋਰਸ਼ਿ ਕੈਬਰਿ ਕੀਨ: ਕੋਸ਼ ।

ਜ਼ਿ ਮਰਦਾਨਿ ਮਰਦਾਂ ਬਿਹੂੰ ਰਫਤ ਹੋਸ਼ । ੪੦

ਅਨਥ

ਸ਼ੋਰਸ਼

.. ਰੋਲਾ ਗੋਲਾ ।

ਕੈਬਰ

.. ਬਰਛਾ ।

ਕੀਨ:ਕੋਸ਼

.. ਧੁੰਹੀ, ਜਾਬਰ ।

ਹੋਸ਼ ਬਿਹੂੰ ਰਫਤਨ

.. ਹੋਸ਼ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ।

ਇਸ ਪਿਛੋਂ ਮਾਹੂ ਬਰਛਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੜ ਬੜ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੇ ਵੀ ਹੋਸ਼ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਏ ।

هم آخر چپ مردمی کند کارزار
که بر چپل تن آید شش بے شمار

ਹਮ ਆਖਿਰ ਚਿ ਮਰਦੀ ਕੁਨਦ ਕਾਰਜਾਰ ।

ਕਿ ਬਰ ਚਿਹਲ ਤਨ ਆਯਦਸ਼ ਬੇਸ਼ਮਾਰ । ੪੧

ਅਰਥ

ਹਮ ਆਖਿਰ	.. ਆਖਰਕਾਰ ।
ਕਾਰਜ਼ਾਰ	.. ਜੋਗ ।
ਮਰਦੀ	.. ਮਰਦਾਨਗੀ, ਸੂਰਮਗਤੀ ।
ਚਿਹਲ ਤਨ	.. ਚਾਲੀ ਆਦਮੀ ।

ਆਖਰ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਇਕਲੀ ਸੂਰਮਗਤੀ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਚਾਲੀ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਫੌਜ ਧਾਵਾ ਬੋਲ ਦੇਵੇ ।

چراغِ جہان چوں شد بموقعِ لپوش
شبِ برآمد همه جاوہ جوش

ਚਰਾਗਿ ਜਹਾਂ ਚੂੰ ਸੁਦ: ਬੁਰਕਅ ਪੋਸ਼ ।
ਸਹੇ ਸਬ ਬਰਾਮਦ ਹਮ: ਜਲਵਾ ਜੋਸ਼ । ੪੨

ਅਰਥ

ਚਰਾਗਿ ਜਹਾਂ	.. ਸਸਾਰ ਦਾ ਦੀਵਾ, ਸੂਰਜ ।
ਬੁਰਕਅਪੋਸ਼	.. ਬੁਰਕਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ।
ਸਹੇ ਸਬ	.. ਰਾਤ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਰਥਾਤ ਚੰਦ ।
ਜਲਵਾਜੋਸ਼	.. ਸਜ ਧਜ ਵਾਲਾ ।

ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਦੀਵਾ, ਸੂਰਜ, ਡੁਬ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਾਤ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਚੰਦਰਮਾ ਪੂਰੀ ਸਜ ਧਜ ਨਾਲ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ।

بر آنکس بقول قسراں آیه ش
که یزدان برور منما آیه ش

ਹਰ ਆਂ ਕਸ ਬਕੋਲੇ ਕੁਰਾਂ ਆਯਦਸ ।
ਕਿ ਯਜਦਾਂ ਬਰੋ ਰਹਨੁਮਾ ਆਯਦਸ । ੪੩

ਅਰਥ

ਹਰ ਆਂ ਕਸ	... ਜੋ ਕੋਈ ।
ਬਕੋਲੇ ਕੁਰਾਂ	... ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਕਸਮ ।
ਰਹਨੁਮਾ	... ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਸਹੁ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤਾ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੀ ਹੈ ।

نه پیچید موی نه رنجید من
که بیرون خود آورد دشمن شکن

ਨ ਪੇਚੀਦ : ਮੂਏ ਨ ਰੰਜੀਦ : ਤਨ ।
ਕਿ ਬੇਰੁ ਖੁਦਾਵਰਦ ਦੁਸਮਨ ਸ਼ਿਕਨ । ੪੪

ਅਰਥ

ਪੇਚੀਦਨ	... ਵਿੰਗਾ ਹਣਾ ।
ਮੂਏ	... ਵਾਲ ।
ਰੰਜੀਦਨ	... ਦੁਖੀ ਹੋਣਾ ।

ਨਾ (ਅਸਾਡਾ) ਰਤਾ ਵਾਲ ਵਿੰਗਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਨਾ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਦ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੱਤਰੂ-ਹਰਤਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਪ ਸਾਨੂੰ (ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿਚੋਂ) ਕਢ ਲਿਆਂਦਾ ।

نذائم کہ این من و پیمان شکن
کہ دولت پرست و ایمان شکن

ਨਦਾਨਮ ਕਿ ਈਂ ਮਰਦਿ ਪੈਮਾਂ ਸ਼ਿਕਨ ।
ਕਿ ਦੌਲਤ ਪ੍ਰਸਤਸਤੋ ਈਮਾਂ ਫ਼ਿਗਨ । ੪੫

ਅਰਥ

... ਮਾਇਆ ਦਾ ਪੁਜਾਰੀ,
ਟਕੇ ਦਾ ਮਰੀਦ ।

... ਬਈਮਾਨ ।

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਤੋੜਨ ਵਾਲਾ (ਅੰਗਰੇਜ਼) ਟਕੇ ਦਾ ਮੁਰੰਦ ਹੈ ਤੇ ਧਰਮ ਈਮਾਨ ਨੂੰ ਪਰੇ ਸਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

نہ ایمان پرستی نہ اوضاع میں
نہ صاحب شناسی نہ محمد یقیں

ਨ ਈਸਾਂ ਪ੍ਰਸਤੀ ਨ ਔਜਾਇ ਦੀਂ ।
ਨ ਸਾਹਿਬ ਸੁਨਾਮੀ ਨਮਹਮਦ ਯਕੀਂ । ੪੬

ਅਰਥ

ਔਂਚਾਇ ਦੀਂ ... ਦੀਨ ਦੇ ਨੇਮ, ਸ਼ਰਾ ਸ਼ਰੀਅਤ ।
 ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਨਾਸ ... ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ ।
 ਮਹਮਦ ... ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ।

ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ! ਨਾ ਤੂੰ ਦੀਨ ਈਮਾਨ ਉਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈਂ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੂੰ ਸ਼ਰਾ ਸ਼ਰੀਅਤ ਦਾ ਪਾਖਦ ਹੈਂ । ਨਾ ਤੇਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੇਰਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਉੱਤੇ ਹੀ ਭਰੋਸਾ ਹੈ

بر آنکس که ایماں پرستی کند
 نه پیمان خودش پیش و پستی کند

ਹਰ ਆਂ ਕਸ ਕਿ ਈਮਾਂ ਪ੍ਰਸਤੀ ਕੁਨਦ ।
 ਨ ਪੈਮਾਂ ਖੁਦਸ਼, ਪੇਸ਼ੋ ਪਸਤੀ ਕੁਨਦ । ੪੭

ਅਰਥ

ਹਰ ਆਂ ਕਸ ... ਜੋ ਕੱਈ ।
 ਪਸ਼ੋ ਪਸ ... ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ ।

ਜੋ ਆਦਮੀ ਧਰਮ ਈਮਾਨ ਉਤੇ ਚਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਦੀ ਅਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਟਾਲ ਮਟੋਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ।

که این مرد را زره اعتبار نیست
 چه قسم قرائت یزدان یکتا

ਕਿ ਈਂ ਮਰਦ ਰਾ ਜ਼ੋਰਹ ਇਅਤਬਾਰ ਨੇਸਤ ।
 ਚਿ ਕਸਮੇ ਕੁਰਾਨਸਤ ਯਜ਼ਦਾਂ ਯਕੇਸਤ । ੪੮

ਅਰਥ

ਜ਼ਰੂਰ ... ਰਤਾ ਭਰ, ਥੋੜਾ ਜੇਹਾ ।
 ਨੇਸਤ ... ਨਹੀਂ ਹੈ ।
 ਯਜ਼ਦਾਂ .. ਪਰਮੇਸ਼ਰ ।

ਇਸ ਆਵਾਜ਼ੀ ਉਤੇ ਮੈਨੂੰ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ । ਇਸਦੇ ਲਈ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਕਸਮ ਅਤੇ ਤੋਹੀਦ ਬੇਮਾਅਨੀ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰਖਦੀਆਂ ।

چو قسم نراں صد گند اختیار
 مرا قطره ناید از اعتبار

ਚੁ ਕਸਮੇ ਕੁਰਾਂ ਸਦ ਕੁਨਦ ਇਖਤਿਆਰ ।
 ਮਰਾ ਕਤਰ: ਨਾਯਦ ਅਜ਼ੋ ਇਅਤਿਬਾਰ । ੪੯

ਅਰਥ

ਸਦ ... ਸੌ ।
 ਇਅਤਿਬਾਰ ਆਮਦਨ ... ਭਰਸਾ ਹੋਣਾ ।

ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਕੁਰਾਨ ਦੀਆਂ ਸੌ ਕਸਮਾਂ ਵੀ ਖਾਵੇਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਰਤਾ ਵੀ ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ।

اگر چه ترا اعتبار آمد
 کمر بسته پیشوار آمد

ਅਗਰਚਿ ਤੁਰਾ ਇਅਤਬਾਰ ਆਮਦੇ ।
 ਕਮਰ ਬਸਤ: ਏ ਪੇਸ਼ਵਾਰ ਆਮਦੇ । ੫੦

ਅਰਥ

ਅਗਰਚਿ

... ਜੇਕਰ ।

ਤੁਰਾ

... ਤੈਨੂੰ ।

ਜੇ ਤੈਨੂੰ (ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ ਉਤੇ) ਭਰੋਸਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਮਰਕਸਾ
ਕਰਕੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ।

که فرضت بر ترا این سخن
که قول خداست قسمت من

ਕਿ ਫਰਜ਼ਤ ਬਰ ਸਰ ਤੁਰਾ ਈਂ ਸੁਖਨ ।

ਕਿ ਕੋਲੇ ਖੁਦਾ ਅਸਤ ਕਸਮਸਤ ਮਨ । ੫੧

ਅਰਥ

ਬਰ ਸਰ ਤੁਰਾ

... ਤੇਰ ਜ਼ਿੰਮੇ ।

ਸੁਖਨ

... ਗੱਲ ।

ਕੋਲੇ ਖੁਦਾ

... ਰੱਬੀ ਕਲਾਮ ।

ਸੋ ਇਸ ਬਚਨ ਬਾਰੇ ਤੇਰਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਕਰਾਰ ਅਤੇ
ਕਸਮ ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇਂ ।

اگر حضرت خود ستاده شود
بجایان دل کار و انفع شود

ਅਗਰ ਹਜ਼ਰਤੇ ਖੁਦ ਸਿਤਾਵੇ ਸਵਦ ।

ਬਜਾਨੇ ਦਿਲੇ ਕਾਰ ਵਾਜਿਹ ਸਵਦ । ੫੨

ਅਰਥ

ਹਜ਼ਰਤ ... ਆਦਰ ਵਾਚਕ ਪਦ ।
 ਏਸਤਾਦਨ ... ਖੜਾ ਹੋਣਾ ।
 ਵਾਜ਼ਿਹ ... ਸਪਸ਼ਟ ।
 ਬ-ਜਾਨੋ ਦਿਲ ... ਦਿਲ ਜਾਨ ਤੋਂ ਅਰਥਾਤ ਸੱਚੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ

ਹੋ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ! ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਹੀ ਗਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ।

شمارا چو فرض است کارے کنی
 بموجب نوشته شمارے کنی

ਸੁਮਾ ਰਾ ਚੁ ਫਰਜ਼ਸਤ ਕਾਰੇ ਕੁਨੀ ।
 ਬਮੁਜਬ ਨਵਿਸਤ: ਸੁਮਾਰੇ ਕੁਨੀ । ੫੩

ਅਰਥ

ਸੁਮਾ ਰਾ ... ਤੁਹਾਡਾ ।
 ਬਮੁਜਬ ਨਵਿਸਤ : ... ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ।
 ਸੁਮਾਰ ... ਹਿਸਾਬ ।
 ਇਹ ਤੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਮਲ ਕਰੇਂ !

نوشته رسید و بگفت زبانا
 ببیاید که این کار راحت رسا

ਨਵਿਸਤ: ਰਸੀਦੋ ਬਗੁਫਤ: ਜਬਾਨ ।
 ਬਿਬਾਯਦ: ਕਿ ਈਂ ਕਾਰ ਰਾਹਤ ਰਸਾਨ । ੫੪

ਅਰਥ

ਨਵਿਸਤ :	... ਲਿਖਤ ।
ਬਗੁਫਤ : ਜਬਾਂ	... ਜਬਾਨੀ ਆਖਿਆ ਹੋਇਆ ।
ਰਸੀਦਨ	... ਪਹੁੰਚਣਾ ।
ਬਗੁਫਤਨ	... ਕਹਿਣਾ ।

ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਪਤਰ ਅਤੇ ਜਬਾਨੀ ਸੁਨੇਹਾ ਮੈਨੂੰ ਪਹੁੰਚਿਆ । ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹ ਦੇਵੇਂ ।

ہمیں مسرود باید شود
 نہ شکم و گمہ در دستانِ دیگر

ਹਮੂ ਮਰਦ ਬਾਯਦ ਸ਼ਵਦ ਸੁਖਨਵਰ ।
 ਨ ਸ਼ਿਕਮੇ ਦਿਗਰ ਦਰ ਦਹਾਨਿ ਦਿਗਰ । ੫੫

ਅਰਥ

ਸੁਖਨਵਰ	.. ਬਚਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ।
ਸ਼ਿਕਮ	... ਪੇਟ ।
ਦਹਾਨ	... ਮੂੰਹ ।
ਦਰ ।	... ਵਿੱਚ ।

ਮਰਦ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ । ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਤੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋਵੇ ।

سر قاضی مراگفت بیرون نیم
اگر راستی خود بیاری قدم

ਕਿ ਕਾਜੀ ਮਰਾ ਗੁਫਤ ਬੇਰੂ ਨਯਮ ।
ਅਗਰ ਰਾਸਤੀ ਖੁਦ ਬਿਯਾਰੀ ਕਦਮ । ੫੬

ਅਰਥ

ਕਾਜੀ ... ਮੁਨਸਿਫ਼, ਸੰਕੇਤ ਏਲਚੀ ਵਲ ਹੈ ।
ਬੇਰੂ ... ਬਾਹਰ ।
ਰਾਸਤ ... ਸੱਚਾ ।
ਆਵਰਦਨ ... ਲਿਆਉਣਾ ।

ਜੇ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਕਾਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ । ਜੇ ਤੂੰ ਸਚਾਈ
ਉਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਖੁਦ ਸਾਡੇ ਘਾਸ ਆ ।

تراگر بباید آن قول قبر
به نزد شمار سازم هم

ਤੁਰਾ ਗਰ ਬਿਬਾਯਦ ਆਂ ਕੋਲੇ ਕੁਰਾਂ ।
ਬਨਿਜਦੇ ਸੁਮਾ ਰਾ, ਰਸਾਨਮ ਹਮਾਂ । ੫੭

ਅਰਥ

ਤੁਰਾ ... ਤੈਨੂੰ ।
ਨਿਜਦ ... ਪਾਸ ।
ਰਸਾਨੀਦਨ ... ਭਿਜਵਾਉਣਾ ।

ਜੇ ਤੂੰ ਉਹ ਕਸਮਨਾਮਾ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ।

که تشریف در قصبه کانچڑ کتب
وزاں پس ملاقات باہم شود

ਕਿ ਤਸਰੀਫ਼ ਦਰ ਕਸਬ: ਕਾਂਗੜ ਕੁਨਦ ।
ਵਜ਼ਾਂ ਪਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਹਮ ਸਵਦ । ੫੮

ਅਰਥ

ਕਾਂਗੜ ... ਮਾਲਵੇ ਦਾ ਉਹ ਨਗਰ ਜਿਥੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ
ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜੀ ਸੀ ।

ਵਜ਼ਾਂ ਪਸ ... ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ।

ਬਾਹਮ ... ਆਪਸ ਵਿੱਚ ।

ਜੇ ਤੂੰ ਕਾਂਗੜ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਤਸਰੀਫ਼ ਲੈ ਆਵੇਂ ਤਾਂ ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਆਪਣੀ ਮੁਲਾਕਾਤ
ਹੋ ਸਕੇਗੀ ।

نه فرہ دریں راہ قصبہ تراست
بہ قوم بیڑا شکم تراست

ਨ ਜ਼ੋਰ: ਦਰੀਂ ਰਾਹ ਖਤਰ: ਤੁਰਾਸਤ ।
ਹਮ: ਕੌਮਿ ਬੈਰਾੜ ਹੁਕਮਿ ਮਰਾਸਤ । ੫੯

ਅਰਥ

ਦਰੀਂ ਰਾਹ .. ਇਸ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ।

ਬੈਰਾੜ .. ਸਿੱਧੂ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਲਕ ।

ਤੈਨੂੰ ਏਸ ਰਸਤੇ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵਸਣ
ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਬੈਰਾੜ ਕੌਮ ਮਰੇ ਹਕਮ ਵਿੱਚ ਹੈ ।

بیاتما سخن خود زبانی کنسیم
بروئے شما مہربانی کنسیم

ਬਿਯਾ ਤਾ ਸੁਖਨ ਖੁਦ ਜ਼ਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮ ।
ਬਰੂਏ ਸੁਮਾ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮ ।* ੬੦

ਅਰਥ

ਬਿਯਾ ... ਆ ।
ਬਰੂਏ ਸੁਮਾ ... ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ।

ਤੂੰ ਇਥੇ ਕਾਂਗੜ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾ ਤਾਕਿ ਅਸੀਂ ਆਹਮੋ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋ, ਜ਼ਬਾਨੀ ਗਲ ਬਾਤ ਕਰ ਲਈਏ ।

اگر توبہ یزداں پرستی کنی تو
بکار مرا این نہ پرستی کنی تو

ਅਗਰ ਤੂ ਬਯਜਦਾਂ ਪ੍ਰਸਤੀ ਕੁਨੀ ।
ਬਕਾਰਿ ਮਰਾ ਈ ਨ ਸੁਸਤੀ ਕੁਨੀ । ੬੧

ਅਰਥ

ਯਜ਼ਦਾਂ ਪ੍ਰਸਤੀ ... ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪੂਜਾ ।
ਕਾਰ ... ਕੰਮ ।

ਜੇ ਤੂੰ ਸੱਚਾ ਖੁਦਾ-ਪ੍ਰਸਤ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਦੱਸੀ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਰਤਾ ਵੀ ਢਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ ।

*ਇਸ ਤੋਂ ਅਗੇ ਆਏ ਤਿੰਨ ਸ਼ੇਅਰ ਆਖੇਪਕ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁਰਾਤਨ ਖਰੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ।

بباید که یزداں شناسی کنی
نه گفتہ کے کس خراشی کنی

ਬਿਬਾਯਦ ਕਿ ਯਜਦਾਂ ਸਨਾਸੀ ਕੁਨੀ ।
ਨ ਗੁਫਤ: ਕਸੇ ਕਸ ਖਰਾਸੀ ਕੁਨੀ । ੬੨

ਅਰਥ

ਬਿਬਾਯਦ ... ਉਚਿਤ ਹੈ, ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਯਜਦਾਂ ਸਨਾਸੀ ... ਰੱਬ ਦੀ ਪਛਾਣ ।

ਗੁਫਤ: ... ਕਿਹਾ ਹੋਇਆ ।

ਖਰਾਸੀਦਨ ... ਦੁਖ ਦੇਣਾ, ਜੁਲਮ ਕਰਨਾ ।

ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਸੱਚੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਜੁਲਮ ਨਾ ਕਰੇਂ ।

تو مند نشین سرو کائنات
که عجب است انصاف این همه عفات

ਮਸਨਦ ਨਸ਼ੀਂ ਸਰਵਰੇ ਕਾਇਨਾਤ ।
ਕਿ ਅਜਬਅਸਤ ਇਨਸਾਫ਼ ਈਂ ਹਮ ਸਿਫਾਤ । ੬੩

ਅਰਥ

ਮਸਨਦ ਨਸ਼ੀਂ ... ਗਦੀ ਉਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ ।

ਸਰਵਰ ... ਸਰਦਾਰ ।

ਹਮ ... ਵੀ ।

ਸਿਫਾਤ ... ਗੁਣ, ਸਿਫਤਾਂ ।

ਤੂੰ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਗੱਦੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਹੈਂ । ਇਹ ਤੇਰੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਤੇਹ ਇ ਤੇਰਾ ਨਿਆਂ ! ਅਜੀਬ ਜੇਹੀ ਗੱਲ ਹੈ !!

کہ عجب است انصاف و دیں پروری
 کہ حیف است صد حیف این سروری
 ਕਿ ਅਜਬ ਅਸਤ ਇਨਸਾਫ਼ੋ ਦੀਂ ਪਰਵਰੀ ।
 ਕਿ ਹੈਫ਼ ਅਸਤ ਸਦ ਹੈਫ਼ ਈਂ ਸਰਵਰੀ । ੬੪

ਅਰਥ

ਦੀਂ ਪਰਵਰੀ ... ਧਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਭਾਵ ।
 ਹੈਫ਼ ਸਦ ਹੈਫ਼ ... ਅਫਸੋਸ ਸੌ ਅਫਸੋਸ ।
 ਸਰਵਰੀ ... ਸਰਦਾਰੀ ।
 ਤੇਰਾ ਇਹ ਇਨਸਾਫ਼ ਤੇ ਤੇਰੀ ਇਹ ਧਰਮ-ਪਾਲਣਾ ਅਨੋਖੀ ਜੇਹੀ ਹੈ । ਤੇਰੀ ਇਸ
 ਸਰਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਅਫਸੋਸ ਹੈ, ਸੌ ਵਾਰੀ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ।

کہ عجب است عجب است تقوہ شہماں
 بجز راستی سخن تحقیق زیاں
 ਕਿ ਅਜਬਸਤ ਅਜਬਸਤ ਤਕਵਾ ਸੁਮਾਂ ।
 ਬਜ਼ੁਜ਼ ਰਾਸਤੀ ਸੁਖਨ ਗੁਫਤਨ ਜ਼ਯਾਂ । ੬੫

ਅਰਥ

ਤਕਵਾ ... ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰੀ ।
 ਸਮਾ ... ਤੁਹਾਡਾ ।
 ਬਜ਼ੁਜ਼ ਰਾਸਤੀ ... ਸਚਿਆਈ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ।
 ਸੁਖਨ ਗੁਫਤਨ ... ਗੱਲ ਕਰਨਾ ।
 ਤੇਰੀ ਇਹ ਪਰਹੇਜ਼ਗਾਰੀ ਵੀ ਬੜੀ ਅਜੀਬ ਹੈ । (ਇਹ ਸਮਝ ਲੈ ਕਿ) ਸਚਿਆਈ
 ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੋਰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਹੀ ਨਕਸਾਨ ਹੈ ।

مزن تیغ بر خون کس لے دریغ
ترانہ زخوں پر رخ ریزد بہ تیغ

ਮਜ਼ਨ ਤੇਗ ਬਰ ਖੂਨਿ ਕਸ ਬੇਦਰੇਗ ।
ਤੁਰਾ ਨੀਜ ਖੂੰ ਚਰਖ ਰੇਜਦ ਬੁ ਤੇਗ । ੬੬

ਅਰਥ

ਤੇਗ ਜ਼ਦਨ	... ਤਲਵਾਰ ਵਾਹੁਣਾ ।
ਬੇ-ਦਰੇਗ	... ਬੇ ਸੋਚੇ ਸਮਝੇ, ਅਨੇਵਾਹ ।
ਚਰਖ	... ਅਸਮਾਨ ।
ਖੂੰ-ਰੇਖਤਨ	... ਖੂਨ ਕਰਨਾ ।

ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਬੇ-ਕਿਰਕ ਹੋਕੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾ ਚਲਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਗ ਲਹ ਵੀ ਗੋਬੀ
ਸਕਤੀ ਨੇ (ਕਾਲ ਦੀ) ਤੇਗ ਨਾਲ ਵੀਟਣਾ ਹੈ ।

توفاعل مشومرویزدال شناس
که او لے نیاز است او لے سپاس

ਤੂੰ ਗਾਫਿਲ ਮਸ਼ੂਮ ਰੋਜ਼ਦਾਲ ਸ਼ਨਾਸ ।
ਕਿ ਉ ਬੇ ਨਿਯਾਜ਼ ਅਸਤ ਉ ਬੇਸਿਪਾਸ । ੬੭

ਅਰਥ

ਬੇ-ਨਿਯਾਜ਼	... ਬ-ਪਰਵਾਹ ।
ਬੇ-ਸਿਪਾਸ	... ਖੁਸ਼ਾਮਦ-ਰਹਿਤ ।

ਹੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ! ਤੂੰ ਅਵੇਸਲਾ ਨਾ ਹੋ । ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ । ਉਹ ਬੜਾ
ਬੇ ਪਰਵਾਹ ਹੈ । ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ।

کہ او بے محاب است شہانِ شاہ
زمین و زمان سچے پاتشاہ

ਕਿ ਉ ਬੇਮੁਹਾਬਸਤ ਸ਼ਾਹਾਨਿਸ਼ਾਹ ।
ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ ਸੱਚਏ ਪਾਤਸ਼ਾਹ । ੬੮

ਅਰਥ

ਬ-ਮੁਹਾਬ ... ਨਿਰਭੈ ।

ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੜਾ ਨਿਰਭੈ ਹੈ ਤੇ ਅਰਸ਼ ਫਰਸ਼ ਦਾ ਵਾਲੀ ਸਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੈ ।

خداوند ایزد زمین و زمان
کننده است هر کس مکین و مکن

ਖੁਦਾਵੰਦ ਈਜ਼ਦ ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ ।
ਕੁਨਿੰਦਾਅਸਤ ਹਰ ਕਸ ਮਕੀਨੋ ਮਕਾਂ । ੬੯

ਅਰਥ

ਖੁਦਾਵੰਦ ... ਮਾਲਿਕ ।
ਈਜ਼ਦ ... ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।
ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ ... ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਕਾਸ਼ ।
ਕੁਨਿੰਦਾ: ... ਕਰਤਾ, ਸਿਰਜਣਹਾਰ ।

ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਕਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ । ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ ।

ہم از پرِ موره ہم از پمیلتن
کہ عاجز نوازست غافل شکن

ਹਮ ਅਜ਼ ਪੱਰਿ ਮੋਰ: ਹਮ ਅਜ਼ ਪੀਲਤਨ ।

ਕਿ ਅਜਿਜ਼ ਨਵਾਜ਼ਸਤੋ ਗਾਫਿਲ ਸ਼ਿਕਨ । ੭੦

ਅਰਥ

ਪੱਰਿ ਮੋਰ: ... ਕੀੜੀ ਦਾ ਖੰਭ (ਭਾਵ ਨਿੱਕੇ ਤੋਂ ਨਿੱਕਾ) ।

ਪੀਲਤਨ ... ਹਾਥੀ ਦੇ ਅਕਾਰ ਵਾਲਾ, ਭਾਵ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ।

ਅਜਿਜ਼ ਨਵਾਜ਼ ... ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਵਾਜਣ ਵਾਲਾ ।

ਗਾਫਿਲ ... ਰੱਬ ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ।

ਉਹ ਕੀੜੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹਾਥੀ ਤਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਉਹ ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦਾ ਤਾਣ ਅਤੇ ਗਾਫਲਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

کہ ادراچواسم است عاجز نواز
کہ ادبے سپاس است ادبے نیاز

ਕਿ ਉ ਰਾ ਚੁ ਇਸਮਸਤ ਅਜਿਜ਼ ਨਵਾਜ਼ ।

ਕਿ ਉ ਬੇ-ਸਿਪਾਸ ਅਸਤ ਉ ਬੇ-ਨਿਯਾਜ਼ । ੭੧

ਅਰਥ

ਉ ਰਾ ... ਉਸ ਦਾ ।

ਇਸਮ ... ਨਾਂ ।

ਅਜਿਜ਼ ਨਵਾਜ਼ ... ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼, ਦੀਨ ਬੰਧੂ ।

ਬੇ-ਸਿਪਾਸ ... ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ।

ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈ । ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਉਹ ਬੜਾ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ ।

کہ او بے بختوں ارت او بے چکوں
 کہ او رہنما ہست او رہنمیں
 کہیئے بے نیکی اسیئے بے چرگی۔
 کہیئے رہنما ہست اسیئے رہنمیں۔ ۵۲

بے-نیکی

اگر

بے-چرگی

... اسیئے نا ہست والا۔

رہنمیں

... بے-میسال، اسیئے۔

... رستہ دیکھائیے والا۔

اسیئے پرماںمیں میں کہیئے اسیئے ناہیئے کر سکتا اسیئے نا کہیئے اسیئے دہرا
 ہے گی، اسیئے سب میں میں رستہ دیکھائیے والا ہے۔

کہ برتر افسانہ قسم قرآن
 بگفتہ شاعر خوب رساں

کہیئے سب سب تورا دہرا کسمیں کورا۔
 بگفتہ: میں کور میں بگفتہ رساں۔ ۵۳

بب سب

اگر

بگفتہ:

... سب۔ اسیئے۔

میں

... کور ہائیے، اسیئے ہائیے۔

... تورا دہرا، اسیئے۔

تورا سب اسیئے کور میں کسم دہرا (لاگ) ہے، اسیئے اسیئے ہائیے کسم
 میں بلی پرکار پوریئے کر۔

بیاید تو دانش پرستی کنی
بکار شمشیر دست کنی

ਬਿਬਾਯਦ ਤੂ ਦਾਨਿਸ ਪ੍ਰਸਤੀ ਕੁਨੀ ।
ਬਕਾਰੇ ਸੁਮਾ ਚੀਰ:-ਦਸਤੀ ਕੁਨੀ । ੭੪

ਅਰਥ

ਦਾਨਿਸ ਪ੍ਰਸਤੀ ... ਸਿਆਣਪ, ਅਕਲਮੰਦੀ ।

ਚੀਰ:-ਦਸਤੀ ... ਸਖਤੀ, ਤਕੜਾਈ ।

ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਸਿਆਣਪ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲਵੇਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਕੜਾਈ ਨਾਲ ਕਰੇਂ ।

چپاشد که چوں بچگاں گشته چار
که باقی بماندست پیچیده مار

ਚਿਹਾ ਸੁਦ ਕਿ ਚੂੰ ਬੱਚਗਾਂ ਕੁਸ਼ਤ: ਚਾਰ ।
ਕਿ ਬਾਕੀ ਬਮਾਂਦਸਤ ਪੇਚੀਦ: ਮਾਰ । ੭੫

ਅਰਥ

ਚਿਹਾ ਸੁਦ ... ਕੀ ਹੋਇਆ ?

ਬਚਗਾਂ ... ਬੱਚੇ ।

ਮਾਂਦਨ ... ਰਹਿਣਾ ।

ਪੇਚੀਦ: ਮਾਰ ... ਕੁੰਡਲੀਦਾਰ ਨਾਗ ।

ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਮੇਰੇ ਚਾਰ ਬੱਚੇ ਮਾਰੇ ਗਏ । ਅਜੇ ਤਾਂ ਕੁੰਡਲੀਦਾਰ ਭੁੰਗੀ (ਭਾਵ ਖਾਲਸਾ) ਬਾਕੀ ਹੈ ।

چھ میردی کہ افگر نموشاں کنی
کہ آتش دماں را فردزاں کنی

ਚਿ ਮਰਦੀ ਕਿ ਅਖਗਰ ਖਮੋਸ਼ਾਂ ਕੁਨੀ ।
ਕਿ ਆਤਿਸ ਦਮਾਂ ਰਾ ਫਰੋਜ਼ਾਂ ਕੁਨੀ । ੭੬

ਅਰਥ

ਮਰਦੀ	... ਬਹਾਦਰੀ ।
ਅਖਗਰ	... ਚੰਗਿਆੜਾ ।
ਖਮੋਸ਼ਾਂ	... ਸ਼ਾਂਤ, ਬੁਝੀ ਹੋਈ ।
ਆਤਿਸ ਦਮਾਂ	... ਪਰਚੰਡ ਅਗਨੀ ।
ਫਰੋਜ਼ਾਂ	... ਭੜਕਵੀਂ ।

ਚੰਗਿਆੜਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਤੇਰੀ ਕੀ ਬਹਾਦਰੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਤੂੰ ਇਕ ਪਰਚੰਡ ਜਵਾਲਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭੜਕਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ।

چھ نموشاں گفت فرود سب نموشاں
شمانی بود کار آهرمناں

ਚਿ ਖੁਸ਼ ਗੁਫਤ ਫਿਰਦੌਸਿਏ ਖੁਸ਼ ਜੁਬਾਂ ।
ਸ਼ਿਤਾਬੀ ਬਵਦ ਕਾਰਿ ਆਹਰਮਨਾਂ । ੭੭

ਅਰਥ

ਖੁਸ਼-ਜੁਬਾਂ	... ਚੰਗਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਕਵੀ ।
ਫਿਰਦੌਸੀ	... ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਇਕ ਪਰਸਿੱਧ ਕਵੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸੁਲਤਾਨ ਮਹਮਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹਨਾਮਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ।

ਸ਼ਿਤਾਬੀ

... ਕਾਹਲੀ, ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ।

ਆਹਰਮਨ

... ਸ਼ੈਤਾਨ ।

ਮਨੋਹਰ ਬਲਾਂ ਵਾਲੇ ਫਿਰਦੌਸੀ ਕਵੀ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਹਲੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ।

کہ ما بارگہ مضرت آنید شما
از آن روز باشد شب شما

ਕਿ ਮਾ ਬਾਰਗਹਿ ਹਜ਼ਰਤ ਆਯਦ ਸੁਮਾ ।
ਅਜ਼ਾ ਰਜ਼ ਬਾਸ਼ਦ ਸ਼ਾਹਿਦ ਸੁਮਾ । ੭੮

ਅਰਥ

ਬਾਰਗਾਹ

... ਦਰਬਾਰ ।

ਸ਼ਾਹਿਦ

... ਗਵਾਹ ।

ਸੁਮਾ

... ਤਸੀ ।

ਜਦ ਕਦੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਓ । ਉਸੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਆਪ ਬਣ ਜਾਉਗੇ । ਭਾਵ ਤਹਾਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਪਰਤੱਖ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ।

اگر کار این بر تو بستی کم
خداوند باشد ترا بهر روز

ਅਗਰ ਕਾਰਿ ਈਂ ਬਰ ਤੂ ਬਸਤੀ ਕਮਰ ।
ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਾਸ਼ਦ ਤੁਰਾ ਬਹਰ:-ਵਰ । ੭੯

ਅਰਥ

ਕਮਰ ਬਰ ਬਸਤਨ

... ਕਮਰਕਸਾ ਕਰਨਾ, ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ।

ਬਹਰ:-ਵਰ

... ਲਾਭ ਪ੍ਰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

(ਜੇ ਤੁਸੱਚ ਦੀ ਓਟ ਲੈਕੇ) ਇਸ ਨੇਕ ਕੰਮ ਲਈ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਲਵੇ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨੇਕ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ ।

وگر نه تو این را فراموش کن
ترا بم فراموش میزدان کن

ਵਗਰਨ: ਤੂੰ ਈਂ ਰਾ ਫਰਾਮੁਸ਼ ਕੁਨਦ ।
ਤੁਰਾ ਹਮ ਫਰਾਮੋਸ਼ ਯਜਦਾਂ ਕੁਨਦ । ੮੦

ਅਰਥ

ਵਗਰ

... ਅਤੇ ਜੇ

ਫਰਾਮੁਸ਼

... ਭੁਲਣ ਦਾ ਭਾਵ ।

ਯਜਦਾਂ

... ਪਰਮੇਸ਼ਰ ।

ਜੇਤੂੰ ਇਹ ਗਲ ਭੁਲਾ ਦੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਭੁਲਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਰਥਾਤ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਤੂੰ ਵੀ ਵਾਂਝਿਆ ਰਹਿ ਜਾਵੇਂਗਾ ।

که این کار نیکی است و درین پروری
پرو میزدان شناسی بحال بتری

ਕਿ ਈਂ ਕਾਰਿ ਨੇਕ ਅਸਤੋ ਦੀਂ ਪਰਵਰੀ ।
ਚੁ ਯਜਦਾਂ ਸਨਾਸੀ ਬਜਾਂ ਬਰਤਰੀ । ੮੧

ਅਰਥ

ਦੀ-ਪਰਵਰੀ

... ਧਰਮ ਪਾਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ।

ਬਰਤਰੀ

... ਤੂੰ ਸਰੋਸਟ ਹੈਂ ।

ਸਚਿਆਈ ਤੇ ਚਲਣਾ ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ । ਜੇ ਤੂੰ ਰਬ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ
ਤਾਂ ਤੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਸਰੋਸਟ ਹੋਵੇਂ ।

ترا من ندانم که بزرگواران شناس
بر آمد ز تو سکار با دلخوش

ਤੁਰਾ ਮਨ ਨਦਾਨਮ ਕਿ ਯਜ਼ਦਾਂ-ਸ਼ਨਾਸ ।

ਬਰਆਮਦ ਜ਼ਿ ਤੂ ਕਾਰਗਾ ਦਿਲ-ਖਰਾਸ਼ । ੮੨

ਅਰਥ

ਯਜ਼ਦਾਂ-ਸ਼ਨਾਸ

... ਰੱਬ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ ।

ਦਿਲ-ਖਰਾਸ਼

... ਦਿਲ ਨੂੰ ਛਿੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਦੁਖਦਾਈ ।

ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈਂ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਬੰ
ਅਨੇਕਾਂ ਦਿਲ ਦੁਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਹੋਏ ਹਨ ।

شناسد ہمیں تو نہ بزرگواران کریسم
نخواه ہمیں تو بدولست عظیم

ਸ਼ਨਾਸਦ ਹਮੀਂ ਤੂ ਨ ਯਜ਼ਦਾਂ ਕਰੀਮ ।

ਨ ਖ਼ਾਹਦ ਹਮੀਂ ਤੂ ਬਦੌਲਤ ਅਜ਼ੀਮ । ੮੩

ਅਰਥ

ਕਰੀਮ

... ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ।

ਅਜ਼ੀਮ

... ਵੱਡਾ ।

ਕਿਰਪਾਲੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ, ਤੇਰੀ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇ
ਥਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ।

اگر خدا تو را نپسندد
مرا اعتباری نه این ذره دم

ਅਗਰ ਸਦ ਕੁਰਾਂ ਰਾ ਬਖ਼ੁਰਦੀ ਕਸਮ ।

ਮਰਾ ਇਅਤਬਾਰੇ ਨ ਈ ਜ਼ੋਰ: ਦਮ । ੮੪

ਅਰਥ

ਸਦ ... ਸੈ ।

ਕਸਮ ਖ਼ੁਰਦਨ ... ਸਹੁ ਖਾਣਾ ।

ਜ਼ੋਰ: ਦਮ ... ਭੋਰਾ ਭਰ ।

ਜੇ ਤੂੰ ਕੁਰਾਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਦੀਆਂ ਸੋ ਕਸਮਾਂ ਵੀ ਖਾਵੇਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ
ਇਤਬਾਰ ਨਹੀਂ ।

* مضوری نه آسم نه این ره شوم
اگر شش بخوابد من آنجا روم

ਹੁਜ਼ੂਰੀ ਨ ਆਯਮ ਨ ਈ ਰਹ ਸਵਮ ।

ਅਗਰ ਸ਼ਹ ਬਖ਼ਾਹਦ ਮਨ ਆ ਜਾ ਰਵਮ । ੮੫

ਅਰਥ

ਹੁਜ਼ੂਰੀ ... ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਭਾਵ ।

ਬਖ਼ਾਹਦ ... ਬੁਲਾਵੇ ।

ਰਵਤਨ ... ਜਾਣਾ ।

* ਪਾਠਾਂਤ੍ਰ—ਹੁਜ਼ੂਰੀ ਬਆਲਮ ਨ ਡਾਜ਼ਿਰ ਸਵੇਮ ।

(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਸੰਗਰੂਰ)

ਨਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਰਸਤਾ ਧਾਰਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਿਥੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ
ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਮੈਂ ਉਥੇ ਜਾਵਾਂਗਾ।

خوشش شاه شاهیان اورنگ زیب
که چالاک دستور چاکر کرب

ਖੁਸ਼ਸ਼ ਸ਼ਾਹਿ ਸ਼ਾਹਾਨ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ।
ਕਿ ਚਾਲਾਕ ਦਸਤੂਰ ਚਾਬੁਕ ਰਕੇਬ ।* ੮੬

ਅਰਥ

ਖੁਸ਼ਸ਼ ... ਭਾਗਵਾਨ ।

ਚਾਬੁਕ ਰਕੇਬ ... ਚਗਾ ਘੋੜਸਵਾਰ ।

ਹੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ! ਤੂੰ ਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਭਾਗਵਾਨ ਹੈਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਤੇ ਸ਼ਾਹ-
ਸ਼ਾਹ ਵੀ ਹੈਂ ।

به ترتيب دانش به تربیت
فداوندیگ فداوندیگ

ਬ: ਤਰਤੀਬ ਦਾਨਿਸ਼ ਬ: ਤਦਬੀਰ ਤੇਗ ।

ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਦੇਗੋ ਖੁਦਾਵੰਦੇ ਤੇਗ । ੮੭

ਅਰਥ

ਤਦਬੀਰ ... ਪਰਬੰਧ

ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦੇਗ ਅਤੇ ਤੇਗ
ਦਾ ਧਨੀ ਹੈਂ ।

*ਪਾਠਾਨੁ—ਕਿ ਚਾਲਾਕ ਦਸਤ ਅਸਤ ਚਾਬੁਕ ਰਕੇਬ [ਖਾ. ਟ੍ਰੈ. ਸ਼.]

که حسن الجمال است و روشن ضمیر
خداوند ملک است صاحب امیر

ਕਿ ਹੁਸਨੁਲਜਮਾਲ ਅਸਤੋ ਰੋਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ ।
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਮੁਲਕ ਅਸਤ ਸਾਹਿਬ ਅਮੀਰ । ੮੮

ਅਰਥ

ਹੁਸਨੁਲਜਮਾਲ

... ਸੌਹਣੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲਾ

ਰੋਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ

... ਸੂਝਵਾਨ, ਸਿਆਣਾ

ਹੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ! ਤੂੰ ਸੌਹਣਾ, ਸੁਦਰ ਤੇ ਸਿਆਣਾ ਵੀ ਹੈਂ । ਤੂੰ ਮੁਲਕ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
ਅਤੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਵੀ ਹੈਂ ।

که روشن ضمیر است و حسن الجمال
خداوند بخشنده ملک و مال

ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ ਅਸਤੋ ਹੁਸਨੁਲਜਮਾਲ ।
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਬਖ਼ਸ਼ਿੰਦਾਏ ਮੁਲਕੋ ਮਾਲ । ੮੯

ਅਰਥ

ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ

... ਮਾਲਕ

ਬਖ਼ਸ਼ਿੰਦਾ

... ਬਖ਼ਸ਼ਣਹਾਰ

ਤੂੰ ਸਿਆਣਾ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਵੀ ਹੈਂ । ਤੂੰ ਮਾਲਕ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇਲਤ ਦਾ ਬਖ਼ਸ਼ਣ
ਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈਂ ।

مختش کبیر است و در جنگ کوه
ملک صفت چوں شریا شکوه

ਬ: ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਬੀਰ ਅਸਤੋ ਦਰ ਜੰਗ ਕੋਹ ।
ਮਲਾਇਕ ਸਿਫਤ ਚੂੰ ਸੁਰੱਯਾ ਸ਼ਿਕੋਹ । ੯੦

ਅਰਥ

ਕਬੀਰ

... ਵੱਡਾ

ਮਲਾਇਕ ਸਿਫਤ

... ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਰਗਾ

ਤੂੰ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ (ਦਾਨ ਕਰਨ) ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਹੈਂ ਤੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹਾੜ ਵਾਂਗ ਅਡੋਲ
ਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈਂ । ਤੂੰ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲਾ ਤੇ ਉੱਚੀ ਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ ਹੈਂ ।

شمنشاه اورنگ زیب عالمیں
کہ دارائے دود است و دود است دیں

ਸ਼ਹਨਸ਼ਾਹਿ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਆਲਮੀਂ ।
ਕਿ ਦਾਰਾਇ ਦੌਰ ਅਸਤੁ ਦੁਰਅਸਤ ਦੀਂ । ੯੧

ਅਰਥ

ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਆਲਮੀ

... ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ

ਦਾਰਾਇ ਦੌਰ

... ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਾਕਮ

ਦੀਂ

... ਧਰਮ, ਦੀਨ

(ਪਰ) ਹੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ! ਭਾਵੇਂ ਤੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਤੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਾਕਮ ਵੀ
ਪਰ ਤੂੰ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦਰ ਹੈਂ ।

منم کشته ام کو نیال بُت پرست
که آں بُت پرستند دمن بُت شکست

ਮਨਮ ਕੁਸ਼ਤ: ਅਮ ਕੋਹਿਯਾਂ ਬੁਤ ਪ੍ਰਸਤ ।
ਕਿ ਆਂ ਬੁਤ-ਪ੍ਰਸਤੰਦੋ ਮਨ ਬੁਤ-ਸ਼ਿਕਸਤ । ੯੨

ਅਰਥ

ਕੁਸ਼ਤਨ ... ਮਾਰਨਾ, ਕਤਲ ਕਰਨਾ ।
ਕੋਹਿਯਾਂ ... ਕੋਹੀ ਦਾ ਬਹੁ-ਵਚਨ ।
ਅਰਥਾਤ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ।
ਬੁਤ-ਪ੍ਰਸਤ ... ਬੁੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ।

ਮੈਂ ਬੁਤ ਪ੍ਰਸਤ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਬੁਤਾਂ ਦੇ ਉਪਾਸ਼ਕ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬੁਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਹੈ ।

بہیں گرو مشی بے وفائے زماں
پس پشت افتد رساند زیاں

ਬਬੀਂ ਗਰਦਿਸ਼ੇ ਬੇ-ਵਫਾਏ ਜ਼ਮਾਂ ।
ਪਸੇ ਪ੍ਰਸਤ ਉਫਤਦ ਰਸਾਨਦ ਜ਼ਿਯਾਂ । ੯੩

ਅਰਥ

ਬਬੀਂ ... ਵੇਖ
ਗਰਦਿਸ਼ ... ਚੱਕਰ
ਜ਼ਮਾਂ ... ਸਮਾਂ
ਪਸੇ ਪ੍ਰਸਤ ਉਫਤਾਦਨ ... ਪਿੱਛੇ ਸੁਟ ਦੇਣਾ ਅਰਥਾਤ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਨਾ
ਜ਼ਿਯਾਂ ... ਨੁਕਸਾਨ

ਤੂੰ ਇਸ ਬੇ-ਵਫ਼ਾ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਚਕਰ ਤਾਂ ਵੇਖ, ਇਹ ਜਿਸਪਿੱਛੇ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ।

بہیں قدرت نیک یزدان پاک
کہ از یک بدہ ک رساند پاک

ਬਬੀਂ ਕੁਦਰਤੇ ਨੇਕ ਯਜ਼ਦਾਨਿ ਪਾਕ ।
ਕਿ ਅਜ ਯਕ ਬਦਹ ਲਕ ਰਸਾਨਦ ਹਲਾਕ । ੯੪

ਅਰਥ

ਬਬੀਂ ... ਵੇਖ ।
ਯਜ਼ਦਾਨ ... ਪਰਮੇਸ਼ਰ ।
ਬਹਲਾਕ ਰਸਾਨੀਦਨ ... ਮਰਵਾ ਸੁੱਟਣਾ ।

ਤੂੰ ਉਸ ਪਵਿਤਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਅਨੋਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਜੋ ਇਕ ਇਕ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਲੈਂਦੀ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ।

چہ دشمن کس نہ مہرباں است و دست
کہ بخشنده کار بخشنده است

ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੁਨਦ ਮਿਹਰਬਾਂ ਅਸਤ ਦੋਸਤਃ ।
ਕਿ ਬਖਸ਼ਿੰਦਗੀ ਕਾਰਿ ਬਖਸ਼ਿੰਦਃ ਓਸਤ । ੯੫

ਪਾਠਾਂਤ੍ਰ—ਕਿ ਯਕ ਰਾ ਬਦਹ ਲਕ ਰਸਾਨਦ ਹਲਾਕ । [ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਸੰਗਰੂਰ
ਪਾਠਾਂਤ੍ਰ—ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੁਨਦ ਮਿਹਰਬਾਂ ਬਾਸ ਦੋਸਤ੍ਰ [ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਸੰਗਰੂਰ ।

ਅਰਬ

ਬਖਸ਼ਿੰਦਗੀ ... ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਭਾਵ ।

ਬਖਸ਼ਿੰਦ ... ਬਖਸ਼ਣਹਾਰ ।

ਜਦ ਦੋਸਤ (ਰੱਬ) ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ! ਉਸ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

رہائی وہ و رہنمائی دہ
زباں را بہ صفت آشنائی دہ

ਰਿਹਾਈ ਦਿਹੋ ਰਹਨੁਮਾਈ ਦਿਹਦ ।

ਜੁਬਾਂ ਰਾ ਬ: ਸਿਫਤ ਆਸ਼ਨਾਈ ਦਿਹਦ ! ੯੬

ਅਰਬ

ਰਿਹਾਈ-ਦਿਹ ... ਮੁਕਤੀ-ਦਾਤਾ ।

ਸਿਫਤ ... ਉਸਤਤਿ ।

ਆਸ਼ਨਾਈ ... ਵਾਕਫੀ, ਜਾਣਕਾਰੀ ।

ਉਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ । ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਤ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰਸਨਾ ਨੂੰ ਸਿਫਤ ਸਨਾ ਅਤੇ ਗੁਣ-ਗਾਇਨ ਵਲ ਪਰੇਰਦੀ ਹੈ ।

خشم را چو کور او کست در وقت کار
یتیم ال بروں سے بر دے بے ازار

ਖਸਮ ਰਾ ਚੁ ਕੋਰ ਉ ਕੁਨਦ ਵਕਤਿ ਕਾਰ ।

ਯਤੀਮਾਂ ਬਿਰੁ ਮੇ ਬੁਰਦ ਬੇ-ਅਜ਼ਾਰ । ੯੭

† ਪਾਠਾਂਤ੍ਰ—

ਚਸਮ ਰਾ ਬਕੋਰੋਕੁਨਦ ਵਕਤੇ ਕਾਰ ।

ਜਿ ਪੈਮਾਨ ਬੇਰੁ ਬੁਰਦ ਬੇ ਅਜ਼ਾਰ ।

[ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਸੰਗਰੂਰ]

ਅਰਥ

ਖਸਮ	... ਦੁਸ਼ਮਣ, ਸ਼ਤਰੂ ।
ਕੌਰ	... ਅੰਨਾ ।
ਯਤੀਮ	... ਅਨਾਥ ।
ਬੇ-ਅਜ਼ਾਰ ।	... ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਦੁਖ ਦੇ ।

ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਤੇ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਨਾਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਕੱਢ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ہر آن کس کہ اور استبازی کند
 رحیمے برو رسم سازی کند

ਹਰਾਂਕਸ ਕਿ ਓ ਰਾਸਤਬਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ ।
 ਰਹਿਮੇ ਬਰੋ ਰਹਮਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ । ੯੮

ਅਰਥ

ਰਾਸਤਬਾਜ਼ੀ	... ਸੱਚ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ।
ਰਹਿਮ	... ਰਹਿਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੱਬ ।

ਜਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਸਚਿਆਈ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾਲੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

کے خدمت آید بے قلب و جاں
 فدائند غمشید برو سے اماں

ਕਸੇ ਖਿਦਮਤ ਆਯਦ ਬਸੇ ਕਲਬੋ ਜਾਂ ।
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ੀਦ ਬਰ ਵੈ ਅਮਾਂ । ੯੯

ਅਰਥ

ਬਖਿਦਮਤ ਅਮਦਨ	... ਸਰਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ।
ਬਸੇ	... ਬਹੁਤ ।
ਕਲਬ	... ਦਿਲ ।
ਅਮਾਂ	... ਪਨਾਹ ਆਰਾਮ ।

ਜੇ ਕੋਈ ਤਨੋਂ ਮਨੋਂ ਵਾਹਿਗੁਰ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ।

چہ دشمن براں میلہ سازی کنند
کہ بروئے خدمت سازی کنند

ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਬਰਾਂ ਹੀਲ:-ਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ ।
ਕਿ ਬਰ ਵੈ ਖੁਦਾ ਰਹਮਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ । ੧੦੦

ਅਰਥ

ਹੀਲ:-ਸਾਜ਼ੀ ... ਵਿਉਂਤ, ਧੋਖਾ ।

ਜਿਸ ਉਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਵਰੀ ਕੀ ਧੋਖਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ?

اگر یک بر آید ده و ده هزار
نمکبان او را شود کبر و گار

ਅਗਰ ਯਕ ਬਰਾਯਦ ਦਹੋ ਦਹ-ਹਜ਼ਾਰ ।
ਨਿਗਹਬਾਨ ਉ ਰਾ ਸ਼ਵਦ ਕਿਰਦਗਾਰ । ੧੦੧

ਅਰਥ

ਦਹੋ ਦਹ-ਹਜ਼ਾਰ

... ਲੱਖ, ਅਨੇਕਾਂ ।

ਨਿਗਹਬਾਨ

... ਰਾਖਾ ।

ਕਿਰਦਗਾਰ

... ਸਿਰਜਣਹਾਰ ।

ਜੇ ਇਕੱਲੇ ਬੰਦੇ ਉੱਤੇ ਲੱਖਾਂ ਆਦਮੀ ਚੜ੍ਹ ਆਉਣ ਤਾਂ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪ
ਉਸ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ।

تراگر نظر بہت شکر و زر
کہ مارا نگاہ است یزدانِ شکر

ਤੁਰਾ ਗਰ ਨਜ਼ਰ ਹਸਤ ਲਸਕਰ ਵ ਜ਼ਰ ।

ਕਿ ਮਾਰਾ ਨਿਗਾਹ ਅਸਤ ਯਜ਼ਦਾਂ ਸ਼ੁਕਰ । ੧੦੨

ਅਰਥ

ਲਸਕਰ

... ਫੌਜ ।

ਜ਼ਰ

... ਧਨ, ਦੌਲਤ ।

ਯਜ਼ਦਾਂ

... ਪਰਮੇਸ਼ਰ ।

ਜੇ ਤੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਤੇ ਦੌਲਤ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਨਿਗਾਹ
ਉਸ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਦੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਵਲ ਹੈ ।

کہ اور اغرور است بر ملک و مال
و مارا پناہ است یزدانِ اکال

ਕਿ ਉ ਰਾ ਗੁਰੂਰ ਅਸਤ ਬਰ ਮੁਲਕੋ ਮਾਲ ।

ਵ ਮਾ ਰਾ ਪਨਾਹ ਅਸਤ ਯਜ਼ਦਾਂ ਅਕਾਲ । ੧੦੩

ਅਰਥ

ਗੁਰੂਰ ... ਘੁਮੰਡ, ਅਭਿਮਾਨ ।
ਪਨਾਹ ... ਸ਼ਰਣ, ਆਸਰਾ ।
ਯਜ਼ਦਾਂ ... ਪਰਮੇਸ਼ਰ ।

ਉਸ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਪਣੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਤੇ ਧਨ ਦੌਲਤ ਦਾ ਘੁਮੰਡ ਹੈ । ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀਆਂ ਰੱਖਾਂ ਹਨ ।

توفانل مشوزين سپنجي سرائے
یک عالم بگذر و سر جا بجائے

ਤੁ ਗਾਫ਼ਿਲ ਮਸ਼ੋ ਜ਼ੀ ਸਿਪੰਜੀ ਸਰਾਇ ।
ਕਿ ਆਲਮ ਬਗ਼ੁਜ਼ਰਦ ਸਰੇ ਜਾ ਬਜਾਇ 1908

ਅਰਥ

ਗਾਫ਼ਿਲ ... ਅਵੇਸਲਾ ।
ਸਿਪੰਜੀ ਸਰਾ ... ਆਰਜ਼ੀ ਟਿਕਾਣਾ, ਭਾਵ ਮਿਟ ਟਹਾਰ ਦੁਨੀਆ ।
ਆਲਮ ... ਸੰਸਾਰ ।

ਤੂੰ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਅਵੇਸਲਾ ਨਾ ਹੋ, ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਰਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਜਗਤ ਥਾਉਂ ਥਾਈਂ ਚਲਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ।†

† ਕਈ ਨੁਸਖਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਥੇ ਚਾਰ ਸ਼ੇਅਰ ਹੋਰ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ:—
'ਕੁਜਾ ਸ਼ਾਹਿ ਕੈਖਿਸਰੁ ਓ ਜਾਮਿ ਜਮ । ਕੁਜਾ ਸ਼ਾਹਿ ਆਦਮ ਸਪੁਰਦਿ ਅਦਮ ।
ਫਰੀਦੁ ਕੁਜਾ ਬਹਮਨ ਅਸਫੰਦਯਾਰ । ਨ ਦਾਰਾਬੈ ਦਾਰਾ ਦਰਾਮਦ ਸੁਮਾਰ ।
ਕੁਜਾ ਸ਼ਾਹਿ ਇਸਕਦ—ਰੋ ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹ । ਕਿ ਯਕ ਹਮ ਨ-ਮਾਂਦਸਤ ਜ਼ਿੰਦਾ ਬਜਾਹ ।
ਕੁਜਾ ਸ਼ਾਹਿ ਤੈਮੂਰ ਬਾਬਰ ਕੁਜਾਸਤ । ਹੁਮਾਯੂੰ ਕੁਜਾ, ਸ਼ਾਹਿ ਅਕਬਰ ਕੁਜਾਸਤ ।

ہمیں گردشِ بیوفائے زماں
کہ برہر بگذرد مکین و مکاں

ਬਬੀਂ ਗਰਦਿਸ਼ਿ ਬੇਵਫਾਏ ਜ਼ਮਾਂ ।
ਕਿ ਬਰ ਹਰ ਬਗ਼ੁਜ਼ਰਦ ਮਕੀਨੋ ਮਕਾਂ । ੧੦੫

ਅਰਥ

ਗਰਦਿਸ਼ਿ	... ਚੱਕਰ ।
ਜ਼ਮਾਂ	... ਸਮਾਂ ।
ਮਕੀਨ	... ਮਕਾਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ, ਵਸਨੀਕ ।

ਇਸ ਬੇਵਫਾ ਕਾਲ-ਚੱਕਰ ਵਲ ਵੇਖ । ਇਸ ਦਾ ਵਾਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਪਰ
ਅਵੱਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

کزگر جب عا جـ نـ فـ ا شـ مـ کـ
قـ سـ ا بـ تـ مـ شـ مـ کـ

ਤੂ ਗਰ ਜਬਰ ਆਜਿਜ਼ ਖਰਾਸ਼ੀ ਮਕੁਨ ।
ਕਸਮ ਰਾ ਬ: ਤੇਜ਼: ਤਰਾਸ਼ੀ ਮਕੁਨ । ੧੦੬

ਅਰਥ

ਜਬਰ	.. ਸਖਤੀ, ਅਤਿਆਚਾਰ ।
ਆਜਿਜ਼ ਖਰਾਸ਼ੀ	... ਦੀਨ ਦੁੱਖੀ ਨੂੰ ਸਤਾਉਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਗਰੀਬਮਾਰ

ਜੇ ਤੂੰ ਤਕੜਾ ਜਾਬਰ ਵੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਸਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖਾਧੀ ਕਸਮ
ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੇ ਨਾਲ ਨਾ ਛਿਲ ਅਰਥਾਤ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਭੰਗ ਨ ਕਰ ।

جو حق یار باشد چو دشمن آئند
اگر دشمنی را بصدق تن کنند

ਚੁ ਹੱਕ ਯਾਰ ਬਾਸਦ ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੁਨਦ ।
ਅਗਰ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਰਾ ਬਸਦ ਤਨ ਕੁਨਦ । ੧੦੭

ਅਰਥ

ਹਕ ... ਪਰਮੇਸ਼ਰ ।
ਸਦ ਤਨ ... ਸੌ ਸਰੀਰ ।

ਜੇ ਹੱਥ ਦੋਸਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕੀ ਵਿਗਾੜ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੌ ਗੁਣਾਂ ਵੈਰ ਵੀ ਕਰੇ ।

فصم دشمنی اگر محض آزار آورد
نیک مومے اورا آزار آورد

ਖਸਮ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਗਰ ਹਜ਼ਾਰ ਆਵੁਰਦ ।
ਨ ਯਕ ਮੂਇ ਉ ਰਾ ਅਜ਼ਾਰ ਆਵੁਰਦ । ੧੦੮

ਅਰਥ

ਗਰ ... ਜੇਕਰ ।
ਮੂਇ .. ਵਾਲ ।
ਅਜ਼ਾਰ ... ਦੁੱਖ ।

ਪਾਠਾਂਤ੍ਰ—ਹੱਕ ਰਾਸ ਬਾਸਦ ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੁਨਦ ।

ਅਗਰ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਰਾ ਬਬੇਸ਼ਸ ਕੁਨਦ ।

[ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਸੰਗਰੂਰ]

ਜੇ ਵੈਰੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣੀਆਂ ਵੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਵਾਲ ਵਿਗਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ।

اگنہو اہمجنو اُر دپو اریکھ
اکادھو ابادھو اہرمو الیکھ

ਅਗਜੋ, ਅਭੇਜੋ, ਅਰੂਪੋ, ਅਰੇਖ ।
ਅਗਾਧੋ, ਅਬਾਧੋ, ਅਭਰਮੋ, ਅਲੇਖ । ੧੦੯

ਅਰਥ

ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਸ਼ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਰੂਪ ਤੇ ਉਸਦਾ ਚਿਹਨ ਚੱਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਹੈ, ਅਥਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ, ਭਰਮ ਰਹਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੇਖੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਅਰਥਾਤ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ।

ਅਗੋ ਅਰੂਪੋ ਅਰੇਖੋ ਅਰੰਗ
ਅਜਨਮੋ ਅਬਰਨੋ ਅਭੂਤੋ ਅਭੰਗ

ਅਰਾਗੋ, ਅਰੂਪੋ, ਅਰੇਖੋ, ਅਰੰਗ ।
ਅਜਨਮੋ, ਅਬਰਨੋ, ਅਭੂਤੋ, ਅਭੰਗ । ੧੧੦

ਅਰਥ

ਉਹ ਰੂਪ, ਰੰਗ ਰਾਗ ਤੇ ਚਿਹਨ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ । ਜਨਮ ਤੇ ਵਰਣ ਤੋਂ ਵੀ ਉਪਰ ਹੈ, ਉਹ ਸੂਖਮ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਸ਼ ਰਹਿਤ ਹੈ

اچھیدو اچھیدو اکرمو اکرم
اکھیدو اچھیدو اچھرمو اچھرم

ਅਛੇਦੋ, ਅਭੇਦੋ, ਅਕਰਮੋ, ਅਕਾਮ ।
ਅਖੇਦੋ, ਅਭੇਦੋ, ਅਭਰਮੋ, ਅਭਾਮ । ੧੧੧

ਅਰਥ

ਉਹ ਪਰਮਸ਼ਰ ਅਕੱਟ ਤੇ ਭੇਦ ਰਹਿਤ ਹੈ । ਉਹ ਕਰਮ ਚਕ੍ਰ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਦਿਛਾ ਰਹਿਤ ਹੈ । ਉਹ ਦੁਖਾਂ ਤੇ ਭੇਦ-ਵੰਡਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਭਰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਦਿਸਤਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ।

ਅਰਿਕਮੋ ਅਰਿਕਮੋ ਅਲਿਕਮੋ ਅਲਿਕਮੋ
ਅਰਿਕਮੋ ਅਰਿਕਮੋ ਅਲਿਕਮੋ ਅਲਿਕਮੋ

ਅਰੇਖੋ, ਅਭੇਖੋ, ਅਲੇਖੋ, ਅਭੰਗ ।
ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਦ:ਏ ਰੰਗ ਰੰਗ । ੧੧੨

ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਰੇਖ, ਭੇਖ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਹੈ, ਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਉਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ।

o

Printed at National Offset Works, Delhi.

